

**GYŐR-MOSON-SOPRON MEGYEI
KORMÁNYHIVATAL**

Iktatószám: 656-24/2015.	Hiv. szám:	Tárgy: Almásfüzitő, Tatai Környezetvédelmi Zrt. – Almásfüzitői vörösiszaptározókon folytatott tevékenység egységes környezethasználati engedélyének felülvizsgálata - határozat -
Ügyintéző: Dr. Kuller Gábor/ Gondi Csaba/ Kelemen Gyula/ Sulyok Zoltán/ Pulai Judit/ Tarjányi István/ Orosvári Tamás/ Herczeg Zoltán/ Pandur László	Melléklet:	

HATÁROZAT

I.

A Győr-Moson-Sopron Megyei Kormányhivatal mint környezetvédelmi és természetvédelmi hatóság a **Tatai Környezetvédelmi Zrt.** (székhelye: 2890 Tata, Baji út 9., statisztikai azonosító jele: 10750029-3900-114-11, KÚJ száma: 100264265) részére az **Almásfüzitő, 03/30, 03/32 hrsz-ú, Dunaalmás 0704/31 0704/32 hrsz-ú ingatlanon lévő VII. számú vörösiszap-tározón** (a telephely KTJ száma: 100370143, a létesítmény KTJ száma: 101616996) folytatott, veszélyes és nem veszélyes hulladékok **hasznosítási (R3)** és az ehhez kapcsolódó **előkezelési (R12)** tevékenységére a 392-6/2010. számú jogerős határozattal kiadott egységes környezethasználati engedély felülvizsgálatára irányuló

kérelmet elutasítja.

az alábbiak szerint:

II.

A Győr-Moson-Sopron Megyei Kormányhivatal mint környezetvédelmi és természetvédelmi hatóság (a továbbiakban: Hatóság) a **Tatai Környezetvédelmi Zrt. –t** (székhelye: 2890 Tata, Baji út 9., statisztikai azonosító jele: 10750029-3900-114-11, KÚJ száma: 100264265, a továbbiakban: Ügyfél) az alábbiak elvégzésére **kötelezi:**

A Hatóság részére e határozat jogerőre emelkedését követően 30 napon belül részletes indokolással és ütemtervvel ellátott tervet kell benyújtani, a telephelyen lévő, a tározó felületén porzás mentesítésre fel nem használt, a technológiába bekerült és átvett hulladékok további kezelésének megoldására.

A Hatóság részére e határozat jogerőre emelkedését követően 30 napon belül részletes indokolással és ütemtervvel ellátott tervet kell kidolgoznia a VII. számú vörösiszap tározó porzásmentesítésének alternatív megoldásaira.

III.

Szakhatósági állásfoglalások

1./ A Győr-Moson-Sopron Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság 35800/1289-1/2015.ált számú szakhatósági állásfoglalása:

„Az Észak-dunántúli Környezetvédelmi és Természetvédelmi Felügyelőség (9021 Győr, Árpád u. 28- 32.) 1221-12/2014. számú megkeresése alapján a Tatai Környezetvédelmi Zrt. (székhelye: 2890 Tata, Baji út 9.) megbízásából a NATURAQUA Környezetvédelmi Tervező és Szolgáltató Kft. (1124 Budapest, Németvölgyi út 97.) kérelmére az Almásfüzitői vörösiszaptározókon folytatott tevékenységre vonatkozó egységes környezetvédelmi engedély felülvizsgálatához a Győr-Moson-Sopron Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság vízvédelmi és vízgazdálkodási szempontból az alábbi kikötésekkel hozzájárul:

- A tevékenység végzése nem veszélyeztetheti a felszíni és felszín alatti vizek állapotát.
- A tevékenység során esetlegesen bekövetkező környezetszennyezést — a kárelhárítás egyidejű megkezdésével - a Győr-Moson-Sopron Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóságnak - be kell jelenteni.
- Fokozott figyelmet kell fordítani a zagyter töltéseinek műszaki állapotára, fenntartását, jókarban tartását folyamatosan végezni kell.
- Az engedélyes köteles betartani a H-7719-5/2006. számú vízjogi üzemeltetési engedélyben foglaltakat, illetve a 12914-5/2013. sz. határozattal módosított 14237-9/2010. számú vízjogi üzemeltetési engedélyben foglaltakat, valamint a 12911 -4/2013. számú határozattal módosított H-5269-5/2011. számú vízjogi üzemeltetési engedélyben foglaltakat.
- Az I-IX., K-2., NA1, NA2, NA3, NA4/A jelű kutak és a 9695 jelű kutakban a vízszinteket havi gyakorisággal mérni kell, a vízminőségi mintavételeket a Duna vízállásaihoz, a legnagyobb és legalacsonyabb vízszintekhez igazítva félévente, közel azonos időpontban kell elvégezni.
- A vizsgálandó komponensek a következők: víz hőmérséklet, pH, nátrium, fajlagos elektromos vezetőképesség, KOlp, összes keménység, vas, mangán, klorid-, szulfát-, nitrit-, nitrát-, ammónium, foszfát, cianid-, fluorid-ionok-, molibdén, bárium, összes króm, nikkel-, réz, cink, kadmium, ólom, higany, arzén.
- Évente egy alkalommal, az eddigi vizsgálatok időpontjához igazítva el kell végezni a vízminták TPH- tartalmának meghatározását. A vízminták PAH és PCB vizsgálatát abban az esetben kell elvégezni, amennyiben a TPH-tartalom meghaladja az 1 mg/l értéket.
- Az ásványolaj-tartalom vizsgálatával egy időben, évente egy alkalommal el kell végezni a vett vízminták toxicitása- vizsgálatát is, daphnia-teszt segítségével.
- A vízmintavételeket és a vizsgálatokat csak arra akkreditált szervezet végezheti a vonatkozó vizsgálati szabványok figyelembevételével.
- A vizsgálati eredményeket összefoglaló értékelés keretén belül a tárgyévet követő január 31- ig meg kell küldeni a hatóságnak.
- A vizsgálatok értékelését a felszín alatti víz és földtani közeg határértékeihez viszonyítva kell elvégezni, figyelembe véve a már rendelkezésre álló vízminőségi eredményeket, valamennyi komponens esetén meg kell határozni a tendenciákat.
- Az értékelésnél figyelembe kell venni a Duna vízállásának hatásait és az éves meteorológiai hatásokat is.
- A Duna tározók fölötti és alatti (NA-1 figyelőkútnál, a Szöny-Füzitői csatorna torkolata fölötti részen) részén a Dunából felszíni vízmintát kell venni, és a meglévő monitoring rendszerre megadott komponenskörré és gyakorisággal kell észlelni és jelenteni. A vizsgálatokat és azok értékelését a **következő féléves monitoring vizsgálatokkal együtt kell elvégezni**, valamint a hatósághoz benyújtani.

A szakhatósági állásfoglalás ellen önálló fellebbezésnek helye nincs, az eljáró hatóság határozata, ennek hiányában az eljárást megszüntető végzése elleni fellebbezésben támadható meg.”

2./ A Komárom-Esztergom Megyei Kormányhivatal Növény- és Talajvédelmi Igazgatósága KEF/TAL/8-2/2015. számú szakhatósági állásfoglalása:

„Az Észak-dunántúli Környezetvédelmi és Természetvédelmi Felügyelőség (továbbiakban: Felügyelőség) fenti számú megkeresése, a munkaszám nélküli „Teljes körű felülvizsgálati dokumentáció a Tatai Környezetvédelmi Zrt. almásfüzitői vörösiszap-tározókon folytatott tevékenysége egységes környezethasználati engedélyének meghosszabbítási kérelméhez” című dokumentációban (Készítette: NATURAQUA Környezetvédelmi Tervező és Szolgáltató Kft, 1124 Budapest, Németvölgyi út 97.; továbbiakban: Felülvizsgálati dokumentáció) foglaltak alapján az elsőfokú talajvédelmi hatóság

**TALAJVÉDELMI
SZAKHATÓSÁGI ÁLLÁSFOGLALÁS - a**

a következő:

A Felülvizsgálati dokumentációban foglaltak alapján tárgyi tevékenység engedélyezéséhez az elsőfokú talajvédelmi hatóság talajvédelmi szempontból hozzájárul.

Jelen állásfoglalással szemben az eljáró hatóság elsőfokú határozata, vagy eljárást megszüntető végzése ellen benyújtott fellebbezéssel lehet élni.

A szakhatósági közreműködés során a talajvédelmi igazgatási szolgáltatási díjon felül további eljárási költség nem merült fel.”

3./ A Komárom-Esztergom Megyei Kormányhivatal Népegészségügyi Szakigazgatási Szerve KER/067/00016-2/2015. számú szakhatósági állásfoglalása:

„A Komárom-Esztergom Megyei Kormányhivatal Népegészségügyi Szakigazgatási Szerve (továbbiakban: Intézet) a Tatai Környezetvédelmi Zrt. (2890 Tata, Baji út 9.) Almásfüzitő Fő út 1. szám alatti telephely egységes környezethasználati engedélyéhez közegészségügyi szempontból

hozzájárul.

Az állásfoglalás ellen jogorvoslatnak helye nincs, az a határozat, illetve az eljárást megszüntető végzés ellen jogorvoslat keretében támadható meg.”

4./ Almásfüzitő Község Jegyzőjének 1109/2015. számú végzése:

„Tatai Környezetvédelmi Zrt., mint ügyfél kérelme tárgyában indult eljárás lefolytatásához a helyi környezet és természetvédelemre kiterjedően a szakhatósági hozzájárulást

MEGADOM

Nyilatkozatom nem mentesít más hatósági engedélyek és előírások megkérése alól.

A szakhatósági állásfoglalás ellen külön fellebbezésnek nincs helye, az ügyfél az engedélyező hatóság I.fokú határozata ellen irányuló fellebbezés keretében gyakorolhatja az ezzel kapcsolatos jogorvoslati jogát.”

5./ A Komárom-Esztergom Megyei Kormányhivatal Földhivatalának 10043/3/2015. sz. szakhatósági állásfoglalása:

„Az Észak-dunántúli Környezetvédelmi Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség által a 1221-12/2014. számon folytatott, az almásfüzitői és dunaalmási vörösiszap tározókon folytatott tevékenységek egységes környezethasználati engedélyének felülvizsgálatában a Komárom-Esztergom Megyei Kormányhivatal Földhivatala hatáskör hiányában nem vesz részt.

Végzésem ellen önálló jogorvoslatnak helye nincs. Az, az érdemi határozat ellen benyújtott jogorvoslati kérelemben, jogszabálysértésre történő hivatkozással tehető meg.”

6./ A Magyar Bányászati és Földtani Hivatal Budapesti Bányakapitányság BBK/1607-2/2014. számú szakhatósági állásfoglalása:

„A Budapesti Bányakapitányság (a továbbiakban: Bányakapitányság) az Észak-dunántúli Környezetvédelmi és Természetvédelmi Felügyelőség (9021 Győr, Árpád u. 28-32.; a továbbiakban: Felügyelőség) előtt indult, az „Almásfüzitő VII. vörösiszap tároló” megnevezésű bányászati hulladékkezelő létesítmény területén folytatott tevékenység egységes környezethasználati engedélye felülvizsgálatának ügyében szakhatósági

hozzájárulását adja

az alábbiak szerint:

1. A Bányakapitányság a NATURAQUA Környezetvédelmi Tervező és Szolgáltató Kft. M110/2014 munkaszámú, „A TKV Zrt. VII. számú vörösiszap tározón folytatott hulladékhasznosítási tevékenységének felülvizsgálata” című dokumentáció 1.5. pontjában 1 – 10 sorszámú sarokponti EOY koordinátákkal lehatárolt hulladékhasznosító létesítmény területének kijelölését tudomásul veszi.
2. A Bányakapitányság BBK/645-24/2012. számú határozatában engedélyezte az „Almásfüzitő I-II. számú vörösiszap tározó”, „Almásfüzitő III. számú vörösiszap tározó”, „Almásfüzitő IV-V. számú vörösiszap tározó”, „Almásfüzitő VI. számú vörösiszap tározó” és „Almásfüzitő VII. számú vörösiszap tározó” elnevezésű bányászati hulladékkezelő létesítmények bezárását. A határozat rendelkezéseit továbbra is be kell tartani.

A szakhatósági állásfoglalás ellen önálló fellebbezésnek nincs helye. Jogorvoslatra csak az ügyben hozott érdemi határozattal szemben benyújtott fellebbezésben van lehetőség.”

7./ A Magyar Bányászati és Földtani Hivatal Budapesti Bányakapitányság BBK/3189-3/2014. számú szakhatósági állásfoglalása:

„A Budapesti Bányakapitányság BBK/1607-2/2014. számon kiadott, 2015. január 8-án kelt szakhatósági állásfoglalást

kijavítja

az alábbiak szerint:

A szakhatósági állásfoglalás iktatószáma helyesen **BBK/3189-2/2014.**

A végzés ellen fellebbezésnek helye nincs.”

8./ A Komárom-Esztergom Megyei Kormányhivatal Tatabányai Járási Hivatal Járási Építésügyi és Örökségvédelmi Hivatal KE-06D/EP/74-2/2015. számú szakhatósági állásfoglalása:

„Az Észak-dunántúli Környezetvédelmi és Természetvédelmi Felügyelőség (9021 Győr, Árpád u. 28-32.) 2015. január 7. napján érkezett megkeresésére az „Almásfüzitő, vörösiszaptározókon folytatott tevékenység egységes környezethasználati engedélyének felülvizsgálata” tárgyi engedély meghosszabbításához

a kulturális örökségvédelmi szakhatósági hozzájárulást kikötés nélkül megadom.

Állásfoglalásom ellen jogorvoslattal az engedélyező hatóság által az ügy érdemében hozott elsőfokú határozat ellen benyújtott fellebbezéssel lehet élni.”

IV.

A Hatóság a 392-6/2010. számú egységes környezethasználati engedélyt hatályon kívül helyezi, tekintettel arra, hogy a jelen határozat kiadásával a 392-6/2010. számú határozat felülvizsgálata megtörtént.

V.

A Hatóság felhívja az Ügyfél figyelmét arra, hogy a tevékenység engedély, illetve előzetes vizsgálat nélküli folytatásának időtartamára a környezethasználót a tevékenység környezetre való veszélyességétől függően ötvenezer-százezer forint/nap összegű bírság megfizetésére kötelezi.

VI.

Az Ügyfél az eljárás lefolytatásáért a 750.000,- Ft összegű igazgatási szolgáltatási díjat megfizette. Az eljárás során egyéb eljárási költség nem merült fel.

VII.

A határozattal szemben, a kézbesítéstől számított 15 napon belül, az Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőséghez címzett, de a hatósághoz két példányban benyújtandó **fellebbezésnek** van helye. A jogorvoslati eljárás igazgatási szolgáltatási díja 375.000,- Ft, amit az elsőfokú hatóság 10033001-00299633-00000000 számú számlájára kell befizetni és a közlemény rovatban a jelen határozat számát fel kell tüntetni.

A fellebbezés díjának megfizetését igazoló bizonylatot, vagy annak másolatát a fellebbezéshez mellékelni kell.

Az eljárásba bevont szakhatóságok szakhatósági állásfoglalásai jelen határozat elleni jogorvoslat keretében támadhatóak meg.

INDOKOLÁS

A Hatóság 2010. április 22-én kelt 392-6/2010. számú határozatában (továbbiakban határozat, jogerős: 2010. 05. 12.) a Tatai Környezetvédelmi Zrt. (székhelye: 2890 Tata, Baji út 9., továbbiakban Ügyfél) részére – a H&Z&G Bt. (1036 Budapest, Pacsirtamező u. 9. II/11.) által készített környezetvédelmi felülvizsgálati dokumentáció alapján – az Almásfüzitő, 03/30, 03/32 hrsz-ú, Dunaalmás 0704/31 0704/32 hrsz-ú ingatlanon lévő VII. számú vörösiszap-tározóra, illetve a 132.000 tonna/év veszélyes és 280.000 tonna/év nem veszélyes, a határozat mellékletében felsorolt hulladékkal folytatott - R3 kódszámú hasznosításra - komposztálással történő biológiai átalakítási tevékenységre egységes környezethasználati és egyben környezetvédelmi működési engedélyt (a továbbiakban: engedély) adott.

A 392-6/2010. számú határozatban kiadott engedély VI. fejezetében a Hatóság akként rendelkezett, hogy az egységes környezethasználati engedély az abban foglaltak öt évenként történő felülvizsgálata során hozott határozat jogerőre emelkedéséig hatályos.

A Hatóság a 392-6/2010. számú határozatban kiadott engedély VI. fejezetében az egységes környezethasználati engedély öt évenkénti felülvizsgálata érdekében elrendelte továbbá a tevékenység teljes körű felülvizsgálatát úgy, hogy az arról készített dokumentációt az engedélyes a 392-6/2010. számú határozat jogerőre emelkedését követő öt év elteltével 8 nyomtatott és egy példányban elektronikus adathordozón nyújtsa be a Hatósághoz.

Az Ügyfél 2014. 01. 14-én kérelmet nyújtott be a Hatósághoz, amelyben az engedély meghosszabbítását kérelmezte az almásfüzitői vörösiszaptározókon végzett tevékenységére vonatkozóan. Az Ügyfél kérelméhez csatolta a „Teljes Körű Felülvizsgálati Dokumentáció A Tatai környezetvédelmi Zrt. Almásfüzitői Vörösiszap-Tározókon Folytatott Tevékenysége Egységes Környezethasználati Engedélyének Meghosszabbítási Kérelméhez” tárgyú dokumentációt.

Az Ügyfél a Hatóság 1923-2/2013. számú hiánypótlási felhívására megfizette, a környezetvédelmi, természetvédelmi, valamint a vízügyi hatósági eljárások igazgatási szolgáltatási díjairól szóló 33/2005. (XII. 27.) KvVM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján, a 750.000 Ft. összegű igazgatási szolgáltatási díjat továbbá megfizette a szakhatósági eljárások igazgatási szolgáltatási díját.

Az eljárásba a **Greenpeace Magyarország Egyesület** (1143 Budapest, Zászlós utca 54.) ügyfélként bejelentkezett, akinek ügyféli jogállását a Hatóság 656-12/2015. sz. végzésében elismerte.

A Hatóság a benyújtott dokumentáció, illetve a hiánypótlási felhívás alapján benyújtott dokumentációk alapján a felülvizsgálati eljárása során a következőket állapította meg:

A tárgyi ügygel kapcsolatban megállapítást nyert, hogy a tárgyi eljárással párhuzamosan, a Hatóság előtt folyamatban van az Almásfüzitői vörösiszaptározók területére benyújtott tényfeltárási záródokumentáció elbírálása is, 90/2015. iktatószám alatt.

A Hatóság megállapította, hogy az egységes környezethasználati engedély felülvizsgálati eljárásának elbírálhatósága a tényfeltárási záródokumentáció elfogadhatóságától, azaz a 90/2015. ügyszámon folyamatban lévő eljárás eredményétől függ.

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 32. § (1) bekezdése alapján „Ha az ügy érdemi eldöntése olyan kérdés előzetes elbírálásától függ, amelyben az eljárás más szerv hatáskörébe tartozik, vagy ugyanannak a hatóságnak az adott ügygel szorosan összefüggő más hatósági döntése nélkül megalapozottan nem dönthető el, a hatóság az eljárást felfüggeszti.”

Fentieknek megfelelően a Hatóság 656-13/2015. számú végzésével az egységes környezethasználati engedély felülvizsgálatára irányuló eljárását felfüggesztette a 90/2015. számon folyamatban lévő, tényfeltárási záródokumentáció elbírálásra irányuló eljárás jogerős lezárásáig.

A Hatóság a tényfeltárási záródokumentációt elbírálta, és 90-18/2015. számú határozatában meghozta döntését. A döntés 2015. július 06. napján kiadmányozásra került. **A 90-18/2015. sz. kiadott határozatban a Hatóság a tényfeltárási záródokumentációt elfogadta, egyben 4 évig történő kármentesítési monitoring tevékenység végzésére kötelezte az Ügyfelet.**

A tárgyi ügygel összefüggő nemzetközi eljárás ismertetése:

Az Európai Bizottság 2013/4232. számon kötelezettségszegési eljárást indított Magyarország ellen az almásfüzitői vörösiszap-tározókon folytatott hulladékkezelési tevékenységgel kapcsolatban.

A Bizottság az EU Pilot rendszeren keresztül a magyar hatóságoktól érkezett válaszok értékelése alapján úgy határozott, hogy az alábbi kérdésekben felszólító levelet intéz Magyarországhoz:

- 1.) *először, a hulladék-keretirányelv 13. cikkével összefüggésben értelmezett 10. cikke (1) bekezdésének és 12. cikkének nem megfelelő alkalmazásával kapcsolatban, a szóban forgó hulladékkezelési tevékenység besorolása kérdésében és az elővigyázatosság elvének alkalmazásával kapcsolatban.*
- 2.) *másodszor, a hulladék-keretirányelv 17. és 18. cikkének nem megfelelő alkalmazásával kapcsolatban, kiemelve a veszélyes hulladékok keverésére vonatkozó tilalom kérdését.*
- 3.) *harmadszor, az élőhely-védelmi irányelv 6. cikke (3)-(4) bekezdésének nem megfelelő alkalmazásával kapcsolatban.*

A felülvizsgált időszakban történt, a tárgyi ügy megítélése szempontjából fontos jogszabályváltozások, az alkalmazott jogszabályi helyek ismertetése:

1. A 392-6/2010. számú határozatban kiadott egységes környezethasználati és egyben környezetvédelmi működési engedély jogszabályi háttere:

A 392-6/2010. számú határozat indokolás részében került megállapításra, hogy az Ügyfél által végzett tevékenység a hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hgt.) 18. §. (2) bekezdését is figyelembe véve – elsősorban hulladékhasznosításnak minősül, R3 jelű, a Hgt. 4. számú mellékletében megjelölt biológiai átalakításai művelet, komposztálás, melynek során másodsorban megvalósul a környezeti hatásvizsgálati és az egységes környezethasználati engedélyezési eljárásról szóló 314/2005. (XII. 25.) Kormány rendelet (a továbbiakban: Ekr.) 2. számú mellékletének 5. 1. pontjában meghatározott 10 tonna/nap kapacitáson felüli veszélyes hulladék ártalmatlanítás is.

A 392-6/2010. számú határozat kiadásakor hatályos Hgt. 18. § (2) bekezdése szerint
„A biológiailag lebomló szerves anyagok aerob vagy anaerob lebontása és további felhasználásra alkalmassá tétele hasznosításnak minősül. A tevékenység végzésének és a keletkező termékek felhasználásának feltételeit külön jogszabály tartalmazza.”

Mivel a 392-6/2010. számú határozatban kiadott engedély kiadásakor hatályos jogszabály a biológiailag lebomló szerves anyagok aerob vagy anaerob lebontását hasznosításnak minősítette, a biológiailag bontható hulladékok biológiai lebontása hasznosításnak volt tekinthető.

2. A felülvizsgálat során alkalmazandó jogszabályi háttér:

2.a)

2013. január 1-én lépett hatályba a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény (továbbiakban Ht.).

A Ht. 2. § (1) bekezdés 20. pontja határozza meg a hasznosítás fogalmát, amely szerint:

„hasznosítás: bármely kezelési művelet, amelynek fő eredménye az, hogy a hulladék hasznos célt szolgál annak révén, hogy olyan más anyagok helyébe lép, amelyeket egyébként valamely konkrét funkció betöltésére használtak volna, vagy amelynek eredményeként a hulladékot oly módon készítik elő, hogy ezt a funkciót akár az üzemben, akár a szélesebb körű gazdaságban betölthesse; a hasznosítási műveletek nem kimerítő listáját a 3. melléklet tartalmazza.”

A Ht. 2. § (1) bekezdés 2. pontja határozza meg az ártalmatlanítás fogalmát, amely szerint: *„ártalmatlanítás: minden olyan kezelési művelet, amely nem hasznosítás; a művelet abban az esetben is ártalmatlanítás, ha az másodlagos jelleggel anyag- vagy energiakinyerést eredményez; az ártalmatlanítási műveletek nem kimerítő listáját a 2. melléklet tartalmazza.”*

A Ht. 2 § (1) bekezdésének 44. pontja határozza meg az újrafeldolgozás fogalmát, amely szerint az újrafeldolgozás olyan hasznosítási művelet, amelynek során a hulladékot terméké vagy anyaggá alakítják annak eredeti használati céljára, akár más célokra; ez magában foglalja a szerves anyagok feldolgozását, de nem tartalmazza az energetikai hasznosítást és az olyan anyaggá történő feldolgozást, amelyet feltöltési műveletek során használnak fel;

A Ht. 2 § (1) bekezdésének 45. pontja határozza meg az újrahasználat fogalmát, amely szerint az újrahasználat olyan művelet, amelynek révén a hulladéknak nem minősülő terméket vagy alkatrészét újrahasználik arra a célra, amelyre eredetileg szolgált;

A Ht. 15. §-ban foglaltak alapján:

„(1) A hulladék hasznosítója azt a hasznosítási műveletet alkalmazza, amely a hasznosítandó hulladék vonatkozásában az összességében legjobb környezeti eredményt biztosítja.

(2) Hasznosítási művelet – ha törvény vagy kormányrendelet eltérően nem rendelkezik – a környezetvédelmi hatóság által kiadott hulladékgazdálkodási engedéllyel végezhető.

(3) Ha a hasznosítási művelet elvégzéséhez a hulladék más hulladékkal vagy eltérő tulajdonságokkal rendelkező más anyagokkal való összekeverése szükséges, a hulladékkezelő a hasznosítandó hulladékot csak abban az esetben keverheti össze más hulladékkal vagy eltérő tulajdonságokkal rendelkező más anyagokkal, ha az összességében legjobb környezeti eredmény másképp nem biztosítható. Ilyen művelet csak kezelésre vonatkozó hulladékgazdálkodási engedéllyel végezhető.”

A Ht. 9. § (1) bekezdése szerint:

„**Hasznosítási műveleten átesett** anyag vagy tárgy a továbbiakban nem tekintendő hulladéknak a következő feltételek együttes teljesülése esetén:

- a) meghatározott célra rendeltetésszerűen, általános jelleggel használják,
- b) rendelkezik piaccal vagy van rá kereslet,
- c) megfelel a rendeltetésére vonatkozó műszaki követelményeknek és a rá vonatkozó jogszabályi előírásoknak, szabványoknak, és
- d) használata összességében nem eredményez a környezetre vagy az emberi egészségre káros hatást.”

A Ht. 3. számú mellékletében foglaltak szerint:

Hasznosítási műveletek

- R3 Oldószerként nem használatos szerves anyagok visszanyerése, újrafeldolgozása (ideértve a komposztálást, más biológiai átalakítási műveleteket, továbbá a gázosítást és a pirolízist is, ha az összetevőket az utóbbiaknál vegyi anyagként használják fel);
- R12 Átalakítás az R1–R11 műveletek valamelyikének elvégzése érdekében (R-kód hiányában ez a művelet magában foglalhatja a hasznosítást megelőző előkészítő műveleteket, mint például az R1–R11 műveleteket megelőzően végzett válogatás, aprítás, tömörítés, pellet-készítés, szárítás, zúzás, kondicionálás vagy elkülönítés);

2.b)

Az Ekr. 2. számú mellékletének 5.1. pontja szerint „**Veszélyes hulladékok ártalmatlanítása vagy hasznosítása 10 tonna/nap kapacitáson felül, az alábbiak közül egy vagy több tevékenység szerint:**

- a) biológiai kezelés (D8),
- b) fizikai-kémiai kezelés (D9),
- c) elegyítés vagy keverés az a)–b), valamint d)–k) alpontban és az 5.2. pontban felsorolt tevékenységek valamelyike elvégzésének előkészítése érdekében (D13),
- d) újracsomagolás az a)–c), valamint e)–k) alpontban és a 5.2. pontban felsorolt tevékenységek valamelyike elvégzésének előkészítése érdekében (D14),
- e) oldószerek visszanyerése, regenerálása (R2),
- f) szerves anyagok újrafeldolgozása, visszanyerése a fémek vagy fémvegyületek kivételével (R5),
- g) savak vagy lúgok regenerálása (R6),
- h) szennyezéscsökkentésre használt anyagok összetevőinek visszanyerése (R7),
- i) katalizátorok összetevőinek visszanyerése (R8),
- j) olaj újrafinomítása vagy más célra történő újrahasználata (R9),
- k) felszíni feltöltés (D4).

Az Ekr. 2. számú mellékletének 5.3. pontja szerint:

„**Nem veszélyes hulladékok**

- a) ártalmatlanítása 50 tonna/nap kapacitáson felül, az alábbiak közül egy vagy több tevékenység szerint, és a települési szennyvíz kezeléséről szóló, 1991. május 21-i 91/271/EGK tanácsi irányelv hatálya alá tartozó tevékenységek kivételével:
 - aa) biológiai kezelés,
- b) hasznosítása, vagy ezekre irányuló hasznosítási és ártalmatlanítási tevékenységek összessége 75 tonna/nap kapacitáson felül, az alábbiak közül egy vagy több tevékenység szerint, és a települési szennyvíz kezeléséről szóló, 1991. május

21-i 91/271/EGK tanácsi irányelv hatálya alá tartozó tevékenységek kivételével:

ba) biológiai kezelés,”

2.c)

A veszélyes hulladékkal kapcsolatos tevékenységek végzésének feltételeiről szóló 98/2001. (VI. 15.) Korm. rendelet (továbbiakban: VHR.) 18. § (1) bekezdése alapján „a veszélyes hulladék hasznosítása olyan kezelési tevékenység, melynek révén a kezelésnek alávetett veszélyes hulladékot alapanyaggá, illetve alapanyagból előállított termékkel egyenértékű terméké alakítják át.”

A VHR. 19. § (1) bekezdése szerint „a hasznosítási engedély megadásához különösen a következő szempontokat kell figyelembe venni:

a) a kérelmező hasznosítási technológiájának értékelését a hasznosításra javasolt veszélyes hulladék összetétele függvényében, különös tekintettel a kezelendő veszélyes összetevők anyagi minőségére, mennyiségére és környezeti veszélyességére,

b) a hasznosítás során keletkező új hulladékokat, illetve a nem hasznosítható, megmaradó hulladékok mennyiségét és kezelését.

(2) A hasznosítás során keletkező, illetve a megmaradó hulladék együttes mennyisége nem lehet több, mint a kiindulási hulladék mennyisége.

(3) Bármely, külföldről behozni tervezett veszélyes hulladék hasznosítása akkor engedélyezhető, ha

a) a hasznosító létesítmény a veszélyes hulladék teljes mennyiségének hasznosításához szükséges időtartamot meghaladó érvényességű működési engedéllyel rendelkezik,

b) a hasznosítás környezetvédelmi érdeket nem sért,

c) az ország területén keletkező és/vagy tárolt azonos, az adott létesítményben kezelhető veszélyes hulladék hasznosítása elsődlegességének biztosítása mellett a létesítménynek a behozatalra tervezett hulladék hasznosítására bizonyítottan szabad kapacitása van,

d) az előállítani tervezett termék, illetve alapanyag a 18. § (1) bekezdésében előírt feltételnek megfelel.

(4) Ha a (3) bekezdés szerinti hasznosítás során olyan veszélyes hulladék keletkezik, amelynek ártalmatlanítása az országban nem megoldott, akkor a veszélyes hulladék hasznosítása csak akkor engedélyezhető, ha a keletkező veszélyes hulladéknak az exportálóhoz való visszaszállítására az exportáló rendelkezik a küldő állam illetékes hatóságától megfelelő engedéllyel.

A VHR. 9. § (1) bekezdése alapján: „Tilos a veszélyes hulladékot más veszélyes hulladékkal, nem veszélyes hulladékkal vagy bármilyen más anyaggal keverni, ha e tevékenység kizárólag a szennyező összetevők hígítására irányul.

(2) A veszélyes hulladék hígítása – a (4) bekezdésben meghatározott kivétellel – csak engedélyezett kezelési művelet részeként végezhető.

(3) A veszélyes hulladéknak más veszélyes hulladékkal, nem veszélyes hulladékkal vagy bármilyen más anyaggal való kezelés céljából történő keverése csak az alábbi feltételek egyidejű teljesülése esetében engedélyezhető:

a) a keverés következtében a hasznosítás, illetve az ártalmatlanítás nagyobb hatásfokkal végezhető el, mintha a hulladékot önmagában kezelnék;

b) a keverés következtében a környezet veszélyeztetésének mértéke az előző állapothoz képest nem növekszik;

c) a keverés nem jelent kockázatot az emberi egészségre, élő szervezetre, a vízre, levegőre, talajra, az élővilágra;

d) a keverés nem okoz kellemetlen környezeti hatásokat zaj- vagy bűzhatás révén;

e) a keverés végzése során vagy következményeként nem szennyeződik a környezet.

(4) A környezetet, illetve az emberi életet, egészséget fenyegető veszélyhelyzet esetén a hígítás külön engedély nélkül elvégezhető, ha ezzel a veszélyeztetés mértéke csökkenthető.”

A VHR 5.§ (4) bekezdése szerint:

„A veszélyes hulladékot kezelő tevékenységek végzése során a leghatékonyabb megoldást, illetve a külön jogszabályban meghatározott esetekben az elérhető legjobb technikát kell alkalmazni. A külön jogszabályban meghatározottak szerint az elérhető legjobb technika bevezetéséhez a szükséges és elégséges felkészülési időt biztosítani kell.”

A Ht. 4. § alapján minden tevékenységet úgy kell megtervezni és végezni, hogy az a környezetet a lehető legkisebb mértékben érintse, vagy a környezet terhelése és igénybevétele csökkenjen, ne okozzon környezetveszélyeztetést vagy környezetszennyezést, biztosítsa a hulladékképződés megelőzését, a képződő hulladék mennyiségének és veszélyességének csökkentését, a hulladék hasznosítását, továbbá környezetkímélő ártalmatlanítását.

A VHR 30. § alapján:

„Az engedély meghosszabbítására irányuló kérelem elutasítása, illetve a működési engedély visszavonása esetén a korábbi engedélyes, illetve tevékenységet folytató köteles a veszélyes hulladékkal kapcsolatos tevékenységet a környezet szennyezését, illetőleg veszélyeztetését kizáró módon beszüntetni, és a birtokában levő veszélyes hulladék ártalmatlanításáról gondoskodni.”

A Hatóság eljárása során az engedély 5 évre történő megadása helyett a kérelem elutasítása mellett döntött az alábbiakban ismertetett indokok alapján:

Hulladékgazdálkodási szempontból:

a). Az Ügyfél által megadott hulladékhasznosítási technológia ((R12 *Átalakítás az R1–R11 műveletek valamelyikének elvégzése érdekében (R-kód hiányában ez a művelet magában foglalhatja a hasznosítást megelőző előkészítő műveleteket, mint például az R1–R11 műveleteket megelőzően végzett válogatás, aprítás, tömörítés, pellet-készítés, szárítás, zúzás, kondicionálás vagy elkülönítés)* és R3 *Oldószerként nem használatos szerves anyagok visszanyerése, újrafeldolgozása (ideértve a komposztálást, más biológiai átalakítási műveleteket, továbbá a gázosítást és a pirólízist is, ha az összetevőket az utóbbiaknál vegyi anyagként használják fel)*) veszélyes hulladékokra vonatkozó része nem tartozik az Ekr. 2. számú mellékletében felsorolt egységes környezethasználati engedélyhez kötött tevékenységek közé.

b). Az Ügyfél által alkalmazott veszélyes hulladék kezelési technológia nem sorolható be R3 *Oldószerként nem használatos szerves anyagok visszanyerése, újrafeldolgozása (ideértve a komposztálást, más biológiai átalakítási műveleteket, továbbá a gázosítást és a pirólízist is, ha az összetevőket az utóbbiaknál vegyi anyagként használják fel)* hasznosítási műveletnek, mivel az alkalmazott technológiában nem történik oldószerként nem használatos szerves anyagok visszanyerése, újrafeldolgozása, hanem szerves anyagok biológiai úton történő lebontása valósul meg. A biológiai lebontás után kapott anyag szervesanyag tartalma alacsony (25 % alatti), ezért ebben az esetben nem beszélhetünk szerves anyag visszanyerésről és újrafeldolgozásról. Ugyancsak nem beszélhetünk szerves anyag visszanyerésről és újrafeldolgozásról a hulladékkezelési technológiába bevitt nagy mennyiségű (több, mint 100.000 tonna/év) szervesanyagok (hamu, salak, kazánpor, föld és kövek, stb.) esetében sem.

Egy tevékenység csak abban az esetben sorolható be R3 kódú hulladékhasznosításként, ha a folyamat során kizárólag szerves anyagok kerülnek felhasználásra. Az Ügyfél által tervezett R12 kódú előkezelési technológiában azonban nem történik meg a szerves és szervesetlen hulladékok különválasztása, összekeverve kerülnek be az R12 műveletet követő, az Ügyfél által R3 kóddal jelölt technológiába, ezért a biológiai átalakítási művelet, - azaz a hasznosítási művelet -, a szervesetlen összetevők esetében nem valósul meg.

c). A Ht. 2. § (1) bekezdés 20. pontja határozza meg a hasznosítás és a Ht. 2. § (1) bekezdés 2. pontja határozza meg az ártalmatlanítás fogalmát. A 2.a) pontban leírt meghatározás alapján, amely elsősorban az Európai Unió Bíróságának esetjogából alakult ki, egyértelmű, hogy kizárólag olyan műveletek minősülhetnek hulladékhasznosításnak, amelyek eredményeképpen más anyagok helyettesítésére alkalmas anyag kerül előállításra. Ez alapján levonható az a következtetés, hogy egy anyag csak és kizárólag azonos, de legalábbis hasonló tulajdonságokkal bíró másik anyaggal helyettesíthető.

Az Ügyfél a NATURAQUA Kft. által 2015. február 20-án készített hiánypótlási dokumentáció HP-1 melléklet 2. oldalán ismerteti, hogy „amint a tevékenység eredményeként a rendszerbe bevitt hulladékok alaptulajdonságai megszűnnek, és helyette egy új, a talajok jellemzőivel rendelkező anyag áll elő, amely fedőréteggént elhelyezve a talajszelvényekhez hasonló biológiai, fizikai-kémiai átalakulási és anyagforgalmi dinamikát mutatja, s így alkalmas az élővilág megtelepedésére, az eredeti hulladékok ártalmatlanítása és hasznosítása megtörtént, azok hulladék státusza megszűnik.”

Ebből következik, hogy a talaj helyettesítésére szolgáló más anyagnak azonos, de legalábbis hasonló tulajdonságokkal kell bírnia mint a talajnak. A felülvizsgálat során megállapítást nyert, hogy az Ügyfél által folytatott hulladékkezelési tevékenység eredményeként létrejövő anyag minősége nem felel meg a talajra vonatkozó minőségi követelményeknek. (a földtani közeg és a felszín alatti víz szennyezéssel szembeni védelméhez szükséges határértékekről és a szennyezések méréséről szóló 6/2009. (IV. 14.) KvVM-EüM-FVM együttes rendelet 1. § (1) bekezdés a) pontja). Az Ügyfél által alkalmazott hulladékgazdálkodási technológiában elsődleges jelleggel az olajos hulladékok veszélyességi jellemzőinek (pl. olajtartalom) csökkentése valósul meg egy érlelési vagy „biodegradációs” folyamatban, amely **másodlagos jelleggel anyagkinyerést eredményez.** (Megjegyzés: az eljárást az Ügyfél nevezi érlelési vagy biodegradációs folyamatnak a NATURAQUA Kft. által 2014. december 19-én készített felülvizsgálati dokumentáció 57. oldalán).

Megállapítható továbbá, hogy egyes veszélyes hulladékok (pl. nehézfémekkel szennyezett föld és kövek, sótalánító berendezésből származó iszap, kalcium-hidroxid, stb.) biológiai lebontással történő kezelése estén nem történik meg a hulladékok veszélyességi jellemzőinek (pl. nehézfém tartalom) csökkentése, így ezek a veszélyes alkotók az Ügyfél által előállított anyagban visszamaradnak. **Az Ügyfél által alkalmazott hulladékkezelési technológiában a nehézfémek koncentrációja a nem veszélyes hulladékok hozzáadásával (hígításával) csökken ugyan, az összmenyiségük azonban változatlan marad.**

d). **A hulladékstátusz megszűnésére vonatkozó, a Ht. 9. §-ban nevesített feltételek teljesülésének kérdése:**

da) *az anyagot vagy tárgyat általánosan használják, adott rendeltetéssel*

A tárgyi hulladékkezelési tevékenység során előállított anyag általános használatáról nem beszélhetünk, hiszen ezt az anyagot elsősorban az Ügyfél által üzemeltetett vörösiszap-tározók lefedésére használják. Fontos megemlíteni, hogy a szóban forgó tevékenység abból a szempontból is sajátos, hogy a hulladékkezelő létesítmény és a fő felhasználási hely ugyanott található. A termékként való kezelést vagy akként való minősítést az is gátolja, hogy a létrejövő anyag csak sérült területek rekultivációja során lenne felhasználható.

db) *az anyagnak vagy tárgynak van piaca, vagy van rá kereslet*

A felülvizsgálat során kapott dokumentumokban nincs információ arra vonatkozóan, hogy a szóban forgó anyagnak volna piaca, vagy volna rá kereslet. Egyértelműnek tűnik, hogy az anyag „végfelhasználója” az Ügyfél, aki a végterméket porzásmentesítésre és tározók rekultivációja során használja fel.

dc) *az anyag vagy tárgy megfelel az adott rendeltetések műszaki követelményeinek és a termékekre vonatkozó hatályos jogszabályoknak és előírásoknak*

Az Ügyfél által előállított anyagnak a talajt kellene helyettesítenie, azonban minősége nem felel meg a talajra vonatkozó követelményeinek. Az Ügyfél a NATURAQUA Kft. által 2015. február 20-án készített hiánypótlási dokumentáció HP-1 melléklet 2. oldalán ismerteti, hogy „amint a tevékenység eredményeként a rendszerbe bevitt hulladékok alaptulajdonságai megszűnnek, és helyette egy új, a talajok jellemzőivel rendelkező anyag áll elő, amely fedőréteggént elhelyezve a talajszelvényekhez hasonló biológiai, fizikai-kémiai átalakulási és anyagforgalmi dinamikát mutatja, s így alkalmas az élővilág megtelepedésére, az eredeti hulladékok ártalmatlanítása és hasznosítása megtörtént, azok hulladék státusza megszűnik.”

Az Ügyfél által a fentiekben leírtak alapján a talajok jellemzőivel rendelkező anyagot állít elő. A Hatóság álláspontja szerint ez csak úgy igazolható, ha az előállított anyag összetétele megfelel a földtani közeg és a felszín alatti víz szennyezéssel szembeni védelméhez szükséges határértékekről és a szennyezések méréséről szóló 6/2009. (IV. 14.) KvVM-EüM-FVM együttes rendelet 1. számú mellékletében és a 3. melléklet A) részében a földtani közegre előírt határértékeknek. Az Ügyfél a talajra vonatkozó határértékek helyett a szennyvizek és szennyvíziszapok mezőgazdasági felhasználásának és kezelésének szabályairól szóló 50/2001. (IV. 3.) Korm. rendelet 5. számú

mellékletében a szennyvíziszapban megengedett mérgező elemekre és káros anyagokra vonatkozó határértékek előírását kéri, amelyek jelentősen meghaladják a talajra vonatkozó határértékeket.

Az Ügyfél által benyújtott engedélyezési dokumentációban kérelmezett határértékek, valamint a kihelyezés előtt elvégzetett laboratóriumi vizsgálatok alapján az Ügyfél által előállított anyagban lévő szennyező komponensek mért értékei jelentősen meghaladják a talajra vonatkozó határértékeket, így az előállított anyag nem felel meg a talajra vonatkozó hatályos jogszabályi előírásoknak.

dd) az anyag vagy tárgy használata összességében nem eredményez a környezetre vagy az emberi egészségre káros hatást.

A vörösiszap tározók és az Ügyfél által a területen végzett hulladékkezelési tevékenység környezetszennyező potenciáljára jellemző, hogy a tározókban a vörösiszapon kívül sok ezer tonna más veszélyes hulladékot helyeztek el. Pl: salakpemve, kőolajszármazékok, ipari szennyvizek és iszapok, börgyári cserzoanyagok, különböző vegyszerek, kommunális szemét, pernye, galvániszap, és egyéb különböző veszélyes hulladékok és maradványaik. A hulladékok keverése megnehezíti a vörösiszap esetleges későbbi ipari nyersanyagként való hasznosítását.

A Hatóság részére 90/2015. iktatószám alatt benyújtott tényfeltárási záródokumentáció alapján megállapításra került, hogy az almásfüzitői vörösiszaptározók területén és a tározók környezetében észlelhető szennyeződések részben a Timföldgyár területén üzemeltetett technológiákból, részben a kazettákba betöltött vörösiszapból származnak.

A fentiek alapján az Ügyfél által folytatott hulladékkezelési tevékenység során előállított anyag nem felel meg a hulladéktátság megszűnésére vonatkozó kritériumoknak, ezért nem termékek, hanem továbbra is hulladéknak tekintendő, így nem vonatkoznak rá a hulladékhasznosítás szabályai. Ha tehát a hasznosítást kizárjuk, akkor kizárólag a hulladék-keretirányelv 3. cikkének 19. pontjában meghatározott „ártalmatlanítás” fogalma egyeztethető össze a jelen ügyben tárgyalt tevékenységgel.

Jelen esetben alkalmazni kell az elővigyázatosság elvét is, amely azt jelenti, hogy az adott tevékenység lehetséges következményeire vonatkozó tudományos egyetértés hiányában azt a megoldást kell előnyben részesíteni, amelyik az emberek és a környezet számára kevésbé kockázatos. Ezért az elővigyázatosság elvét kell alkalmazni a hulladékkezelési műveletek besorolásakor is, különösen olyan esetekben, amikor a két tevékenységtípus (ártalmatlanítás és hasznosítás) a gyakorlatban nehezen elválasztható, illetve amikor a tevékenység hasznosításként történő besorolása nem egyeztethető össze a művelet lehetséges környezeti hatásaival.

e). Veszélyes és nem veszélyes hulladékok keverésének tilalma:

A VHR. 9. § (1) bekezdése alapján: *„Tilos a veszélyes hulladékot más veszélyes hulladékkal, nem veszélyes hulladékkal vagy bármilyen más anyaggal keverni, ha e tevékenység kizárólag a szennyező összetevők hígítására irányul.*

A veszélyes hulladéknak más veszélyes hulladékkal, nem veszélyes hulladékkal vagy bármilyen más anyaggal való kezelés céljából történő keverése csak az alábbi feltételek egyidejű teljesülése esetében engedélyezhető:

ea) a keverés következtében a hasznosítás, illetve az ártalmatlanítás nagyobb határfokkal végezhető el, mintha a hulladékot önmagában kezelnék;

Az Ügyfél által alkalmazott hulladékkezelési technológia elsősorban szervesanyag-tartalmú hulladékok biológiai lebontására irányul. A technológiai művelet során a veszélyes hulladékokban megtalálható nehézfémek vagy más szervesetlen veszélyes anyagok biológiai úton történő lebontása nem valósul meg, ezért ezek hasznosítása, illetve ártalmatlanítása nem végezhető el nagyobb határfokkal, mintha a hulladékot önmagában kezelnék, ezek a veszélyes alkotók az Ügyfél által előállított anyagban visszamaradnak. **Az Ügyfél által alkalmazott hulladékkezelési technológiában a nehézfémek koncentrációja a nem veszélyes hulladékok hozzáadásával csökken ugyan, az összmenyiségük azonban változatlan marad. Nehézfémek esetében ezért a keverési tevékenység kizárólag a szennyező összetevők hígítására irányul.**

Az Ügyfél nem igazolta, hogy a veszélyes hulladékok különféle típusainak a kezelés során történő felhasználása környezeti szempontból javulást eredményezne.

eb) a keverés következtében a környezet veszélyeztetésének mértéke az előző állapothoz képest nem növekszik;

A keverés következtében a környezet veszélyeztetésének mértéke a hulladék felhasználását megelőző állapothoz képest nem növekszik, de nem is javul.

ec) a keverés nem jelent kockázatot az emberi egészségre, élő szervezetre, a vízre, levegőre, talajra, az élővilágra;

A keverés önmagában nem jelent kockázatot az emberi egészségre, élő szervezetre, a vízre, levegőre, talajra, az élővilágra.

ed) a keverés nem okoz kellemetlen környezeti hatásokat zaj- vagy bűzhatás révén;

Mivel a hulladékkezelő telep messze van a lakóházaktól, a keverés valószínűsíthetően nem okoz kellemetlen környezeti hatásokat zaj- vagy bűzhatás révén. Erre vonatkozóan lakossági panaszbejelentés nem történt az elmúlt években.

ee) a keverés végzése során vagy következményeként nem szennyeződik a környezet.

A keverés következményeként előállított anyag környezetszennyező hatása nem éri el a veszélyhelyzet szintjét.

Természetvédelmi szempontból:

Táj- és természetvédelmi szempontból az elvégzett vizsgálatok alaposak és teljes körűek voltak. Készült Natura 2000 hatásbecslés, vizsgálták a zagykazetta térségében a vízminőség-változásokat, valamint vizsgálták a vörösiszap-tározó térségében a Dunában a lebegő algákat, a bevonatlakó kovaalgákat, a vízi növényzetet, a vízi makrogerincteleneket és a halakat.

Almásfüzitő térségében a vörösiszap-lerakás kb. a 60-as években kezdődött, a VII. kazettán is már legalább 20 éve végzik a hulladékkezelést, lerakást, így a jelenlegi, az Ügyfél által a VII. kazettán folytatott hulladékkezelési tevékenységből fakadó hatások nem választhatók szét a korábbi, a múltban is meglévő hatásoktól.

Az elvégzett alapos természet- és tájvédelmi szempontú vizsgálatok végkövetkeztetése a térségben már évtizedek óta meglévő, Duna folyammal szomszédos vörösiszap-tárolás és hulladékkezelés ellenére az, hogy egyik indikátor vizsgálata sem mutatott ki jelentős, káros hatást a Dunára, a vízminőségre, vagy a "Duna és ártere" nevű Natura 2000 területre, jelölő fajaira, élőhelyeire.

A zagykazetták nem részei országos jelentőségű védett természeti területnek, nem részei a Natura 2000 hálózatnak, sem az Országos Ökológiai Hálózatnak, azonban a tározók északi töltésével közvetlenül határos az európai közösségi jelentőségű természetvédelmi rendeltetésű területekről szóló 275/2004. (X. 8.) Korm. rendelettel létesített HUDI20034 kódszámú, "Duna és ártere" nevű kiemelt jelentőségű természetmegőrzési terület.

A Naturaqua Kft. (1124 Budapest, Németvölgyi u. 97.) által készített "TVK Zrt. VII. sz. vörösiszap tározón folytatott hulladékhasznosítási tevékenység felülvizsgálata" című dokumentáció 3.6. számú fejezete (Natura 2000 hatásbecslési dokumentáció) az alábbi megállapításokat teszi:

A zagyatározók botanikai vizsgálata során az Á-NÉR élőhely-osztályozási rendszert használták. A tározókon és szűkebb környezetükben az alábbi élőhelytípusok kerültek elő:

Jellegtelen száraz-félszáraz gyepek: a VII. tározó területének jelentős részét borítja ez a vegetációtípus (80-90%). Jellemzők itt az általános szárazgyepi fajok, illetve az útszéli gyomnövényzet. Természetességi állapota teljesen leromlott.

Jellegtelen üde gyepek: a VII. tározó területén kisebb-nagyobb foltokban, valamint a zagykazetta töltés lábainál van jelen, természetességi állapota erősen leromlott.

Spontán kialakuló száraz cserjések: kisebb-nagyobb foltokban van jelen az I-VI. kazetta területén, erősen leromlott állapotban.

Lágyszárú és fásszárú özönfajok állományai: mindegyik tározón megvannak, foltokban. Természetességi állapotuk teljesen leromlott.

Folyómenti bokorfüzesek és pionír puhafás erdők: csak a közvetett hatásterületen vannak meg ezen állományok, pl. a Duna-part kavicsátványain, és a parton jellemzőek. Természetességi állapotuk közepesnek tekinthető.

Vetett gyepek: az iszaptározó felső, termőréteggel fedett részein jellemző.

A terület zoológiai vizsgálata megállapította, hogy a Duna ezen szakasza fontos helyet tölt be a bűvárok, vöcskök, lilealkatúak és lúdalkatúak vándorlásában, telelésében. A puhafa-ligetekben jellemzően cinegerigó- és varjúfélék költenek. A már fedett, rekultivált tározókra a madárvilág elkezdett visszatelepülni. Az övesatornák nádas állományaiban nádiposzáta-fajok költenek. A tározókon az alábbi madárfajok mozgását figyelték meg: barna rétihéja, egerészölyv, gerle- és pintyfajok egyedei. A közeli Szöny-fűzfői csatorna az európai hód élőhelye.

Általánosan megállapítható, hogy a múltban történt timföldgyártásnak és a vörösiszap-elhelyezésnek volt a területre a leginkább kedvezőtlen hatása a területfoglalás, élőhely-átalakítás, zaj- és porszennyezés és zavarás által. A terület eredeti élőhelyei ez által teljesen megsemmisültek, az eredeti növényzet a Duna közvetlen sávjába szorultak vissza, ahol maradványaik mai napig megtalálhatóak.

A vizsgált hulladékhasznosítási tevékenység a VII. sz. tározón történik, ezért természetvédelmi szempontból értékes élőhelyek nem sérültek a kialakításakor, hiszen a természetes növényzetet a tározó létrehozása számolta fel. Az itt folyó hulladékhasznosítási tevékenység segíti a tározók rekultivációját, mivel az előállított fedőanyagot helyben hasznosítják a vörösiszap tározók felszínének fedésére, megakadályozva ezzel a kiporzást. A fedés és a növénytelepítés kb. két évtizeddel ezelőtti kezdete óta a kiporzás mértéke és az ezzel érintett hatásterület mérete jelentősen csökkent, és folyamatosan csökken ma is. A hulladékkezelési tevékenység hatásai időszakosnak tekinthetők, befejezése után a telephely felszámolásra kerül, annak területét is tájba illesztik, a ma még nyers vörösiszap felszínének teljesen eltűnnek.

A VII. sz. tározó mintegy 1400 méteres szakaszon kb. 10-30 méterre közelíti meg a HUDI20034 kódszámú, "Duna és ártere" nevű kiemelt jelentőségű természetmegőrzési területet.

A VII. tározó hasznosítással érintett részein nem került elő védett vagy fokozottan védett növényfaj. Jelenleg bolygatás (hulladékkezelés) kizárólag a VII. tározó egy részén zajlik. A jelenlegi hulladékkezelés területe természetvédelmi szempontból értékes élőhelyet nem érint. A hulladékkezelésből származó zaj és por zavarást, terhelést jelent, de az évtizedek óta fennálló, egyre csökkenő mértékű hatás. A rekultivációs tevékenység (lefedés, növénytelepítés) 20 évvel ezelőtti megkezdése óta a kiporzás mértéke- és területe egyre csökkent, ez az élővilág szempontjából is egyre pozitívabb hatást jelent. A rekultivációval a kiporzás csökken, új élőhelyek jönnek létre a növénytelepítés után, valamint a spontán szukcesszió is beindul.

A Duna-part élőhelyeire nézve a rekultiváció szintén pozitív hatású. A 2014-es helyszíni bejárás során a parti növényzetben káros hatás, elváltozás nem volt megfigyelhető. A vörösiszap-tározók területén nem került elő Natura 2000 jelölő faj- vagy társulás. A tározókkal szomszédos Natura 2000 terület jelölő fajaira, élőhelyeire nem várható kedvezőtlen hatás a hulladékkezelési tevékenység miatt. A tevékenységnek a végeztével pedig, a rekultiváció során lefedés és növénytelepítés történik, ami szintén kedvező.

A dokumentáció részeként vizsgálat alá vonták a Duna tározókkal szomszédos, és tározók alatti szakaszát is. A vizsgált dunai vízminták egyik komponens tekintetében sem estek kifogás alá. A Duna esetében mind a mért kémiai eredmények, mind a lefolytatott modellvizsgálatok alapján kijelenthető, hogy a tározó okozta szennyező hatás a folyam vízminőségére gyakorlatilag elhanyagolható mértékű.

A dokumentációban vizsgálták a zagykazetta térségében a Dunában a lebegő algákat, a bevonatlakó kovaalgákat, a vízi növényzetet, a vízi makrogerincteleneket és a halakat.

A lebegő algaközösségek esetében két mintagyűjtés történt, mindkét esetben a "jó" kategórián belül van mindkét érték.

A bevonatlakó kovaalgák esetében kimutatták, hogy a vizsgált terület térségében a kovaalgák váza néhány esetben deformációt mutat (1-2%). Azonban az egyetlen vizsgálat miatt nem lehet biztosra venni, hogy az elváltozás a vörösiszap-tározók meglétének következménye.

A vízi növényzet vizsgálata nem mutatott különbséget a tározóktól nyugatra és keletre eső Duna szakaszokon (alvíz-felvíz között nem volt különbség).

A vízi makrogerinctelen közösségekről elmondható, hogy a területen sok érzékeny taxon él, nem tapasztalható különbség a tározók alatt és felett.

A halak esetén több mint 2000 egyedet fogtak ki a vizsgálat során, összesen 28 faj került elő a területről, ebből 16% természetvédelmi oltalom alatt áll. A területen tehát jelen vannak védett, fokozottan védett vagy Natura 2000 jelölő fajok, a halállomány gazdag. A vizsgálatok szerint a térségben számos ritka és ritkuló faj találja meg életfeltételeit. Fentiekből feltételezhető, hogy nincs negatív összefüggés a kazettákban tárolt anyag és a halfauna között.

A zagykazetták létrehozása a 60-as évek végétől a 80-as évek végéig történt, a Natura 2000 hálózat kijelölése 2004-ben történt. Az európai közösségi jelentőségű természetvédelmi rendeltetésű területekről szóló 275/2004. (X. 8.) Korm. rendelet 8. § (1) szerint a Natura 2000 terület fenntartási céljainak elérését nem veszélyeztető vagy nem sértő és a Natura 2000 terület jelölésekor jogszerűen, jogerős engedélynek megfelelően folytatott tevékenység korlátozás nélkül folytatható.

A 8. § (2) bekezdése értelmében a védett természeti területnek nem minősülő Natura 2000 területen tilos engedély nélkül vagy az engedélytől eltérő módon olyan tevékenységet folytatni, illetve olyan beruházást végezni, amely - a 4. § (1) bekezdésére figyelemmel - a terület védelmi céljainak a megvalósítását akadályozza.

A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény 8. § (1) bekezdése értelmében a vadon élő szervezetek, továbbá ezek állományai, életközösségei megőrzését élőhelyük védelmével együtt kell biztosítani. A 17. § (1) szerint, a 8. § (1) bekezdés rendelkezéseinek megfelelően a vadon élő szervezetek élőhelyeinek, azok biológiai sokféleségének megóvása érdekében minden tevékenységet a természeti értékek és területek kíméletével kell végezni. A 43. § (1) bekezdése szerint tilos a védett állatfajok egyedének zavarása, károsítása, kínozása, elpusztítása, szaporodásának és más élettevékenységének veszélyeztetése, lakó-, élő-, táplálkozó-, költő-, pihenő- vagy búvóhelyeinek lerombolása, károsítása.

A Natura 2000 terület természetvédelmi célkitűzése az azon található, a kijelölés alapjául szolgáló közösségi jelentőségű fajok és élőhelytípusok kedvező természetvédelmi helyzetének megőrzése, fenntartása, helyreállítása, valamint a Natura 2000 területek lehatárolásának alapjául szolgáló természeti állapot, illetve a fenntartó gazdálkodás feltételeinek biztosítása, a terület látogatásából és a területen történő mozgásból (pl. gépjárművek, gyalogosok, lovasok, kerékpárosok) adódó károk mérséklése; a terület infrastrukturális fejlesztésekkel szembeni védelme, a környező természeti területekkel meglévő ökológiai kapcsolatok fenntartása, szükség esetén helyreállítása.

A hulladékhasznosítási tevékenység fentiek figyelembe vételével védett természeti értéket nem veszélyeztet, az érintett tájrészlet tájhasználati jellemzőit nem befolyásolja negatívan, védendő tájképi elemet nem érint, a tevékenység természet- és tájvédelmi érdeket nem sért.

Zaj- és levegőtisztaság-védelmi szempontból:

A teljes körű környezetvédelmi felülvizsgálati dokumentáció a hiánypótlásokat követően levegővédelmi szempontból megfelel a környezetvédelmi felülvizsgálat végzéséhez szükséges szakmai feltételekről és a feljogosítás módjáról, valamint a felülvizsgálat dokumentációjának tartalmi követelményeiről szóló 12/1996. (VII. 4.) KTM rendelet, valamint az Ekr. előírásainak. A szakértői jogosultság megfelelő volt.

Légszennyezést okozó technológia megnevezése:

T1 Komposztálás

A létesítmény, illetve technológia légszennyező forrása:

A T1 technológiához tartozó diffúz forrás:

D1 VII. sz. vörösiszap tároló

A tevékenység levegőtisztaság-védelmi szempontból érintett területe (Almásfüzitő és Dunaalmás) a légszennyezettségi agglomerációk és zónák kijelöléséről szóló 4/2002. (X. 7.) KvVM rendelet 1. melléklete alapján a 3. pontban kijelölt „Komárom-Tatabánya-Esztergom” kategóriába tartozik.

A VII. számú vörösiszap-tározó légszennyező hatását elsősorban a felületi kiporzás, továbbá a rekultivációs tevékenységekhez kötődő manipulációk és a szállítási tevékenységek során képződött szálló por okozza. A telephelyen a levegő védelméről szóló 306/2010. (XII. 23.) Korm. rendelet (továbbiakban: Lr.) 2. § 24. pontja szerinti bejelentés köteles pontforrás nem létesül. A tározó területe az Lr. 2. § 8. pontja értelmében diffúz légszennyező forrásnak minősül.

A rekultivált felületek aránya a 2009-ben bemutatott felülethez képest jelentős mértékben növekedett. A 76,6 ha területű VII. számú vörösiszap-tározó lefedett hányada 40%-ról 77,4%-ra nőtt, ezáltal a diffúz porképződés kialakulásának valószínűsége mérséklődött. A D1 diffúz forrás a 2013. évre vonatkozó LM jelentés szerint a D1 diffúz forrás 17324,6 m² felületén fordulhatott elő porképződés, de csak 6 órában fordult elő intézkedésre okot adó mértékű szállópor képződés. A kiporzás nagysága a fedetlen felületek aránya mellett jelentős mértékben függ az aktuális időjárási viszonyoktól is. A megfelelő vastagságú takarással megakadályozható a rekultivált területek elszikesedése, mivel ezek megjelenése újabb porzó felületet eredményez.

A felülvizsgálati időszak során nem volt szükség rendkívüli porkibocsátással kapcsolatos intézkedésekre. A telephely üzemeltetője a rekultiváció során a nagy, összefüggő területeket felosztására törekszik természetes porfogó gátak és porfogó hálók kialakításával: a létesítmény nyugati oldalán 3 gát és 3 részletben porfogó háló készült és továbbiak építését tervezik.

A rekultivációs tevékenység mértéke, intenzitása, a területen működő munkagépek száma éves átlagban gyakorlatilag nem változott, így az ebből származó levegő terhelés sem változott érdemben. A telephelyen folytatott tevékenység és az ahhoz kapcsolódó gépjárműforgalom során keletkező kipufogó gázok mennyisége a tározó mellett elhaladó közlekedési utakhoz viszonyítva elhanyagolható. A tényleges munkálatok a lakott területektől viszonylag távol vannak, a szállítási tevékenység főként a 10 számú főútvonal mellett levő területeket érinti.

A rekultivációhoz köthető manipulációs tevékenységhez (anyagmozgatás, átrakodások, keverés, érlelés, kihelyezés, stb.) az alábbi munkagépek állnak rendelkezésre:

- 1-1 db HYUNDAI 210 LC2 és HYUNDAI 290 LC7 forgórakodó,
- 2 db KOMATSHU M30 "MOXY" dömpér,
- 1 db CATERPILLAR 4 dózer,
- 1 db T 30 lánc talpas dózer,
- 1 db JCB 3 CX traktor,
- 1 db POCLAIN 90 gumikerekes forgórakodó,
- 1 db FINLAY 770 TROMMEL rosta,
- 1 db CATERPILLAR 938 G homlokrakodó,
- 1 db TATRA 815 tehergépkocsi.

A munkagépek üzemelése időszakos, az egyes műveletekhez 2-3 db jármű üzemelése szükséges. A beszállítást végző teherautó forgalom átlagosan 4-6 tkg/h, csúcsidőszakban 8-9 tkg/h. A munkagépek üzemeléséből, a teherautók csúcsidőszaki forgalmából és az Almásfüzitőn áthaladó 10-es főútvonal forgalmából származó kipufogógáz mennyiségét az üzemanyag felhasználásból számították.

Légszennyező	Kibocsátás (kg/km)		
	szén-monoxid	szén-hidrogén	nitrogén-oxidok
Munkagépek	0,75	0,09	0,19
Beszállító teherautók	0,04	0,002	0,03
10-es út forgalma	46,9	4,60	12,5

A számított adatok alapján megállapítható, hogy a telephelyen folytatott tevékenység és az ahhoz kapcsolódó gépjárműforgalom során keletkező kipufogó gázok mennyisége a tározó mellett elhaladó közlekedési utak forgalmából keletkezethez viszonyítva elhanyagolható.

Az Lr. 2. § 14. pontja szerint értelmezett levegőtisztaság-védelmi hatásterület meghatározása céljából az AERMOD-View-8.5.0 program alkalmazásával végeztek terjedésszámítást. A számításához három, reprezentatív mérőponton, 1-1 hét időtartamban a meteorológiai paraméterek mérése mellett 24 órás PM₁₀ immiszió mérést

végzett a KVI-PLUSZ Kft. (jegyzőkönyv száma: 14-008-28). A mérőhelyek elhelyezkedése:

1. mérőpont: a tározó Ny-i oldalán, a legközelebbi lakóháznál (Almásfüzitő, Béke u. 18.),
2. mérőpont: D-i oldalon a bejáratnál,
3. mérőpont: K-i oldalon, a Közép-európai Gázterminál telephelyén.

A mérési eredmények:

1. mérőpont	Konc. ($\mu\text{g}/\text{m}^3$)	2. mérőpont	Konc. ($\mu\text{g}/\text{m}^3$)	3. mérőpont	Konc. ($\mu\text{g}/\text{m}^3$)
2014. VI. 14.	9,4	2014. VI. 24.	13,7	2014. VII. 2.	19,7
2014. VI. 15.	4,2	2014. VI. 25.	5,8	2014. VII. 3.	10,8
2014. VI. 16.	8,0	2014. VI. 26.	26,2	2014. VII. 4.	16,6
2014. VI. 17.	12,3	2014. VI. 27.	22,3	2014. VII. 5.	19,7
2014. VI. 18.	20,8	2014. VI. 28.	9,3	2014. VII. 6.	22,7
2014. VI. 19.	20,8	2014. VI. 29.	5,1	2014. VII. 7.	22,0
2014. VI. 20.	11,4	2014. VI. 30.	10,3	2014. VII. 8.	30,3
Átlag	12,4	Átlag	13,2	Átlag	20,3

Alap levegőterheltségnek az egyes mérési pontokon mért legkisebb értékek átlagát tekintették: $6,7 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Szélirány. É-Ny, szélesség: 2,1 m/s.

A számítás szerint a hatásterület a diffúzió forrás középpontja köré rajzolható 575 m sugarú körön belül határolható le. A hatásterülettel érintett ingatlanok:

Almásfüzitő

02/1	03/26	03/27	03/30	03/31	03/32	04/1
------	-------	-------	-------	-------	-------	------

Dunaalmás

0373/3	0638/6	0663/10	0665/10	0665/2	0665/3
0665/9	0666/1	0666/2	0667	0668/4	0668/5
0670	0671	0672	0673/3	0673/4	0673/5
0673/6	0673/7	0673/8	0673/9	0704/28	0704/31
0704/32	0704/33	0704/35	0704/36	0714	0715

Az engedély előírta a VII. számú vörösiszap-tározó mellett a töltés és a patak között (5. sz. mérőpont), valamint a VII. számú vörösiszap-tározó mellett a töltés és a patak között a sorompónál (5/1. mérőpont) évente egyszer szálló porra vonatkozó mérések végzését. A 609-15/2012. sz. határozat a mérések gyakoriságát negyedévre módosította. A felülvizsgálati időszak mérési eredményei:

Mérés ideje	Mérést végezte	Jegyzőkönyv száma	Koncentráció ($\mu\text{g}/\text{m}^3$)	
			5. mérőpont	5/1. mérőpont
2009. IX. 19.	Green Lab Kft.	GL-MTL-0819/2009	65,9	22,3
2010. IX. 5.	Green Lab Kft.	GL-MTL-0814/2010	5,4	3,2
2011. XI. 13.	KVI-PLUSZ Kft.	11-151-02	45,7	42,7
2012. IX. 8.	KVI-PLUSZ Kft.	12-265-01	28,9	35,3
2012. XI. 11.	KVI-PLUSZ Kft.	12-265-02	34,5	35,0
2013. II. 23.	KVI-PLUSZ Kft.	13-265-01	24,1	19,9
2013. V. 26.	KVI-PLUSZ Kft.	13-265-02	18,9	48,2
2013. IX. 1.	KVI-PLUSZ Kft.	13-265-03	6,4	29,3
2013. XI. 24.	KVI-PLUSZ Kft.	13-265-05	19,5	18,3

A légszennyezettségi határértékekről, a helyhez kötött légszennyező pontforrások kibocsátási határértékeiről szóló 14/2001. (V. 9.) KöM-EüM-FVM együttes rendelet 1.1. számú melléklete alapján a mérési eredmények 2011-ig kielégítették a szálló por (TSPM: összes lebegő por) 24 órás $100 \mu\text{g}/\text{m}^3$ határértéket. A bekövetkezett jogszabályváltozást követően a levegőterheltségi szint határértékeiről és a helyhez kötött légszennyező pontforrások kibocsátási határértékeiről szóló 4/2011. (I. 14.) VM rendelet (továbbiakban: VM r.) 1. melléklet

1.1.3.1. pontja szálló por (PM₁₀) esetére állapít meg határértéket (24 óras: 50 µg/m³). A mérési eredmények 2011-et követően is megfeleltek a vonatkozó határértéknek.

Mivel az immiszió értékek folyamatos csökkenése mellett is mértek 2013-ban a határértéket megközelítő koncentrációt, a hatóság továbbra is indokoltnak tartja a negyedévenkénti méréseket a 2 db kijelölt mérőponton. Az 1. sz. mérőponton (VI. tározóval szemben, méhészet mellett), 2. sz. mérőponton (a volt timföldgyár területén), 3. sz. mérőponton (a III. tározó és a volt timföldgyár kerítése között, illetve a 4. sz. mérőponton (a Kiskolónia lakótelepen, a gyárkerítés mellett) végzendő mérések nem indokoltak, mivel a – jelen eljárás tárgyát nem képező – I.-VI. sz. tározók felülete 100%-ban fedett és növényzettel borított.

Zajvédelmi szempontból a benyújtott dokumentáció alapján megállapítható, hogy a tározók közül csak a VII. sz. tározó területén történik számottevő munkavégzés, a vörösiszaptározó területén a munkagépek és szállítójárművek zajkibocsátásával lehet számolni a nappali időszakban.

Az érintett terület Almásfüzitő külterülete, a szokásos tevékenység során a legközelebbi zajvédelmi szempontból védendő területeken, az Almásfüzitő belterületi Béke utcai lakóépületeinél, a környezeti zaj- és rezgésterhelési határértékek megállapításáról szóló 27/2008. (XII. 3.) KvVM-EüM rendelet 1. számú mellékletének zajterhelési határértékei teljesülnek. A dokumentációból megállapítható, hogy a telephely zaj hatásterülete nem érint zajvédelmi szempontból védendő területet, épületet vagy helyiséget.

A fentieket figyelembe véve a telephelynek a környezeti zaj és rezgés elleni védelem egyes szabályairól szóló 284/2007. (X. 29.) Korm. rendelet 10. § (3) bekezdés a) pontja szerint zajkibocsátási határértékkel nem kell rendelkeznie.

A szállítás, mint kapcsolódó tevékenység során az érintett megközelítési útvonalak mentén a lerakóhoz irányuló célforgalomból eredő járulékos zajszint változás nem éri el a környezeti zaj és rezgés elleni védelem egyes szabályairól szóló 284/2007.(X.29.) Korm. rendelet 7.§ (1) szerinti 3 dB-es mértéket.

Az elérhető legjobb technológiának való megfelelés:

A Ht. 56. § (5) bekezdés c) pontja szerint a keverési műveletnek összhangban kell lennie az elérhető legjobb technikákkal.

A „Hulladékkezelési iparágak” című BAT (elérhető legjobb technika) referenciadokumentum (BREF) a 96/61/ EK tanácsi irányelv (IPPC irányelv) meghatározza a hulladékkezelési ágazatok számára az alkalmazandó elérhető legjobb technikai elemeket.

Az Ügyfél a felülvizsgálati dokumentációban közölt táblázathoz beillesztette a BAT megfelelés részletezését és az Ekr. 9. mellékletének tartalmára utaló hivatkozást, amelyek a táblázatok utáni felsorolás számkódjait tartalmazták. Szám szerint 71 db általános BAT kritérium vizsgálata történt meg, nem megfelelő BAT előírást nem tárt fel a tanulmány.

Az Ügyfél által tanulmányozott hazai követelmények és az Ügyfél által tett megállapítások:

A működő és tervezett technológiák üzemeltetésének elérhető legjobb technikának való megfelelése a Khvr. 9. sz. melléklete szerint a következő:

1. Kevés hulladékot termelő technológia alkalmazása:

A hulladékhasznosító technológia lényege, hogy a felhasznált frakciók hasznosítási aránya minél magasabb legyen és a kezelt hulladékból minél kevesebb képződő hulladék (csomagolási, válogatási) maradjon vissza; ehhez a megfelelő hulladékfajták kiválasztása, optimális beszállítása szükséges.

2. Kevésbé veszélyes anyagok használata:

A telephelyen csak engedélyezett, adott minőségű, az adott technológiával biztonságosan feldolgozható hulladékok kerülnek kezelésre; a felhasznált segédanyagok minimálisak, nem veszélyesek.

3. A folyamatban keletkező és felhasznált anyagok és hulladékok regenerálásának és újrafelhasználásának elősegítése:

A keletkező hulladékok további kezelése, részben hasznosítása biztosított. A hasznosítás: energiatermelésre, újrahasznosításra történő feldolgozás más hulladékkezelő telephelyeken történik meg.

4. *Alternatív üzemeltetési folyamatok, berendezések vagy módszerek, amelyeket sikerrel próbáltak ki ipari méretekben:*

A hulladékok jövőbeni kezelését is olyan eredménnyel tervezik megvalósítani, hogy hasznosíthatóságuk minél nagyobb arányú legyen. A kezelésre átvenni tervezett hulladékfajták kiválasztása mutatja a törekvést a cél elérésére.

5. *A műszaki fejlődésben és felfogásban bekövetkező változások:*

Az Ügyfél a technológiáit a műszaki fejlődés lehetőségeinek figyelembe vételével bővíti, figyelemmel kísérik a mesterséges fedőrétegek kialakítását, a vörösiszap tározók porzásmentesítési eredményeit.

Az Ügyfél integrált minőség, környezet és MEB irányítási rendszerében megfogalmazott minőség- és környezetpolitikai céljainak megfelelően, belső visszaellenőrzések és fejlesztések vagy külső adaptációk alkalmazásával folyamatosan fejleszti a technológiát és javító, megelőző intézkedéseket tesz.

6. *A vonatkozó kibocsátások természete, hatásai és mennyisége:*

A tervezett technológia biztonságosan üzemeltethető, a környezetet nem veszélyezteti, környezeti hatásai minimalizáltak, a hatás csak a közvetlen környezetben érvényesül, s ezt folyamatos vizsgálatokkal ellenőrzik.

7. *Az új, illetve a meglévő létesítmények engedélyezésének időpontjai:*

A jelenleg meglévő első létesítmények engedélyezésének időpontja: Hulladékkezelés 1986; EKHE 2004;

8. *Az elérhető legjobb technika bevezetéséhez szükséges idő:*

Az üzemelés a BAT technológiáknak megfelelően történik.

9. *A folyamatban felhasznált nyersanyagok (beleértve a vizet is) fogyasztása és jellemzői és a folyamat energiahatékonysága:*

A technológia anyagigénye a kezelendő hulladékhoz viszonyítva kevés. Az energiaigény, vízfogyasztás szintén alacsony, a biológiai kezelésnél az összegyülekező csapadékvizek hasznosítása megtörténik.

10. *Annak igénye, hogy a kibocsátások környezetre gyakorolt hatását és ennek kockázatát a minimálisra csökkentsék vagy megelőzzék:*

A technológiák kibocsátásainak környezetre gyakorolt hatása határérték alatti. A környezetkárosítás kockázata a technológiai előírások betartásával megelőzhető. A kiporzás megelőzését, a zajkibocsátás korlátozását, a felszín alatti víz monitoringját és a fedőréteg rendszeres utóellenőrzését szolgáló műszaki megoldások, szabályozások alkalmazása.

11. *Annak igénye, hogy megelőzzék a baleseteket és a minimálisra csökkentsék ezek környezetre gyakorolt hatását:*

A cég integrált minőség, környezet és MEB irányítási rendszert működtet.

A telephelyen a bányabiztonsági, munkavédelmi, tűzvédelmi és környezetvédelmi oktatás és iparbiztonsági, havária gyakorlat rendszeres és dokumentált.

A telephelyen az egészségbiztosítási kockázatok elemzését és értékelését az Ü5603 dokumentum szerint végzik.

12. *A magyar környezetvédelmi közigazgatási szervek vagy a nemzetközi szervezetek által közzétett információk, továbbá az Európai Bizottság által a tagállamok és az érintett iparágak között az elérhető legjobb technikákról, a kapcsolódó monitoringról és a fejlődésről szervezett információcserének a Bizottság által közzétett tapasztalatai:*

A működő és tervezett technológiák megfelelnek a magyar környezetvédelmi és egyéb előírásoknak.

Az Ügyfél bemutatta továbbá a hulladékkezelésben részt vevő legfontosabb hulladékokat, az azokat alkotó fő fázisokat és szennyező anyagokat, a szervesanyagok, szerves szennyezők lebomlási folyamatait és ennek hatásait a képződő anyagban, valamint a toxikus és nehézfémek átalakulási, mobilizációs/demobilizációs folyamatait.

A Hatóság az Ügyfél által tett megállapításokkal nem ért egyet az alábbiak szerint:

2. Kevésbé veszélyes anyagok használata:

A telephelyen az adott technológiával pl. a nehézfémeket tartalmazó szervesanyagok biológiai lebontása (hasznosítása) nem történik meg, ezek a kezelt hulladékokban továbbra is jelen vannak.

3. A folyamatban keletkező és felhasznált anyagok és hulladékok regenerálásának és újrafelhasználásának elősegítése:

A folyamatban felhasznált hulladékok regenerálását és újrafelhasználását az Ügyfél által kérelmezett technológia a hulladékok összekeverése következtében nem segíti elő.

6. A vonatkozó kibocsátások természete, hatásai és mennyisége:

A tervezett technológiának környezeti hatásai léteznek, a hatás a közvetlen környezetben érvényesül, az előállított anyag fedőréteggként történő alkalmazásával a szennyező anyagok (pl. nehézfémek) össz mennyisége nő.

8. Az elérhető legjobb technika bevezetéséhez szükséges idő:

Az Ügyfél által alkalmazott technológia nem az elérhető legjobb technika a 2., 3., 6., 10. és 12. pontokban részletezettek szerint.

10. Annak igénye, hogy a kibocsátások környezetre gyakorolt hatását és ennek kockázatát a minimálisra csökkentsék vagy megelőzzék:

A technológia szennyezőanyag kibocsátásai nem felelnek meg a talajra vonatkozó határértékeknek, mivel az Ügyfél által engedélyeztetni kért határértékek a szennyvizek és szennyvíziszapok mezőgazdasági felhasználásának és kezelésének szabályairól szóló 50/2001. (IV. 3.) Korm. rendelet 5. számú mellékletében a szennyvíziszapban megengedett mérgező elemekre és káros anyagokra vonatkozó határértékek.

12. A magyar környezetvédelmi közigazgatási szervek vagy a nemzetközi szervezetek által közzétett információk, továbbá az Európai Bizottság által a tagállamok és az érintett iparágak között az elérhető legjobb technikákról, a kapcsolódó monitoringról és a fejlődésről szervezett információcserének a Bizottság által közzétett tapasztalatai:

Az Európai Bizottság 2013/4232. számon kötelezettségszegési eljárást indított Magyarország ellen az almásfüzitői vörösiszap-tározókon folytatott hulladékkezelési tevékenységgel kapcsolatban.

A Bizottság az EU Pilot rendszeren keresztül a magyar hatóságoktól érkezett válaszok értékelése alapján úgy határozott, hogy az alábbi kérdésekben felszólító levelet intéz Magyarországhoz:

1.) először, a hulladék-keretirányelv 13. cikkével összefüggésben értelmezett 10. cikke (1) bekezdésének és 12. cikkének nem megfelelő alkalmazásával kapcsolatban, a szóban forgó hulladékkezelési tevékenység besorolása kérdésében és az elővigyázatosság elvének alkalmazásával kapcsolatban.

2.) másodszor, a hulladék-keretirányelv 17. és 18. cikkének nem megfelelő alkalmazásával kapcsolatban, kiemelve a veszélyes hulladékok keverésére vonatkozó tilalom kérdését.

3.) harmadszor, az élőhely-védelmi irányelv 6. cikke (3)-(4) bekezdésének nem megfelelő alkalmazásával kapcsolatban.

A Bizottság a felszólító levelében kifejti azon álláspontját, hogy az Ügyfél által folytatni kívánt tevékenység nem felel meg az elérhető legjobb technikáknak (BAT). A Bizottság véleményét alátámasztja a Lorber – szakvélemény is, mely szerint veszélyes és nem veszélyes hulladékok aerob biológiai kezelésének módszere nem tartozik a korszerű technológiák közé, a szennyezőanyagok nem bomlanak le kellő mértékben, azokat nem immobilizálják. Ehelyett talajszerű anyagok hozzáadásával felhígítják azokat, hogy a koncentrációjuk lecsökkenjen. Ezzel azonban a mennyiségük változatlan marad.

A Hatóság a környezetvédelmi, természetvédelmi, vízvédelmi hatósági és igazgatási feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló 481/2013. (XII. 17.) Korm. rendelet 33. §, illetve 5. számú melléklete alapján megkereste az eljárásban hatáskörrel rendelkező szakhatóságokat.

1./ A Győr-Moson-Sopron Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság 35800/1289-1/2015. ált számú szakhatósági állásfoglalásának rendelkező részét a Hatóság jelen határozat III. fejezet 1./ pontjában rögzítette, amely a következő indokolást tartalmazta:

„A Tatai Környezetvédelmi Zrt. (székhelye: 2890 Tata, Baji út 9.) megbízásából a NATURAQUA Környezetvédelmi Tervező és Szolgáltató Kft. (1124 Budapest, Németvölgyi út 97.) kérelmére az Almásfüzitői vörösiszaptározókon folytatott tevékenységre vonatkozó egységes környezetvédelmi engedély felülvizsgálatára vonatkozó engedélyezési eljárásában az Észak-dunántúli Környezetvédelmi és Természetvédelmi Felügyelőség, mint engedélyező hatóság 1221-12/2014. számon megkereste a Győr-Moson-Sopron Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóságot, mint első fokú vízügyi szakhatóságot, szakhatósági állásfoglalás kiadása céljából.

A Hatóság a megküldött kérelmet, a tervdokumentációt a hatáskörébe tartozó vízügyi hatósági szempontból az adott eljárásban szakhatóságként eljárva, az ott meghatározott szakterületeket vizsgálva az alábbi megállapításokat teszi:

A telephelyen dolgozó 9 fő kommunális vízigénye (kézmosás, WC öblítés) kb. 50 m³/év. A kommunális vízigényt a Zrt. felszíni vízkivétellel biztosítja. A vízkivétel helye a Fényes-patak (Szöny- Füzitői vízfolyás) 0+840 km szelvényében található acélszerkezetű hídnál szivattyúval lajtos kocsiba történik. A kommunális felhasználási célú vizet egy 10 m³- es felszín alatti acéltartályban tárolják, ahonnan szivattyúval juttatják a kezelőépületen belüli vízhálózatba. A Fényes-patakba történő vízkivételre az ÉDT KTV Felügyelőség H-7719-5/2006. számú határozatában vízjogi üzemeltetési engedélyt adott. Az épületen belüli víz nem ivóvíz minőségű, ezért az ivóvízellátás palackos formában történik.

A keletkező kommunális szennyvizek 10 m³ térfogatú zárt földalatti szennyvíztartályra kapcsolódnak, s a szippantással ürített szennyvizet a mérlegházhoz hasonlóan szennyvíztisztító telepnek adják át. Almásfüzitő település a felszín alatti víz állapota szempontjából érzékeny területeken levő települések besorolásáról szóló 27/2004. (XII. 25.) KvVM rendelet alapján érzékeny felszín alatti vízminőségvédelmi terület. Az érintett ingatlanok kijelölt vízbázis védőterületét nem érinti.

A szilárd hulladékok fogadása a vörösiszap tározón erre a célra kialakított átvevőhelyeken és homogenizálótelepen történik. Pernyeborítással, és pernyegáttal körülsáncolva alakítják ki a fogadótereket oly módon, hogy alkalmas legyen az átvett hulladékokból rekultivációs kompozitum előállítására is. A fogadóterületek mélyebb részén gyűjtik össze az elfolyó (csapadék-) vizet, amelyet szippantókocsival a technológiába juttatnak. A rekultivációs réteg lejtését úgy alakítják ki, hogy nagyobb esőzések esetén a víz a tározó felszínének belső területe felé folyhasson. Az összegyűlt csapadékvizet visszaforgatással öntözéshez (nedvesítéshez) használják fel. Csurgalékvíz sem a vörösiszap depóniából, sem a területen alkalmazott rekultivációs és hulladékkezelési, technológiából nem keletkezik.

A tervezett tevékenység a vonatkozó jogszabályok és a fenti kikötések betartása mellett, megfelel a felszín alatti vizek védelméről szóló 219/2004. (VII. 21.) Korm. rendelet és a felszíni vizek minősége védelmének szabályairól szóló 220/2004 (VII. 21.) Korm. rendelet követelményeinek. A tevékenység a felszíni és felszín alatti vizekre mennyiségi és minőségi szempontból az előírt feltételek betartása esetén várhatóan nem gyakorol káros hatást. Fentiek alapján vízgazdálkodási és vízvédelmi szempontokból jelentős környezeti hatások nem várhatók.

A felszín alatti vizek védelméről szóló 219/2004. (VII. 21.) Korm. rendelet (továbbiakban R.) 8.§ c) pontja alapján a felszín alatti vizek jó állapotának biztosítása érdekében tevékenység csak úgy végezhető, hogy

hosszú távon se veszélyeztesse a felszín alatti vizek jó állapotát, a környezeti célkitűzések teljesülését. A havária bejelentésére vonatkozó rendelkezéseket a R. 19. § (1.) bekezdése tartalmazza

A szakhatóság ezt követően az állásfoglalás kiadása mellett döntött, a rendelkező részben foglalt előírások megtételével a felszíni és felszín alatti vizek védelme érdekében.

A Hatóság a fenti állásfoglalását a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 44.§ (1) bekezdése alapján adta meg. Jelen állásfoglalással szembeni fellebbezés jogát a Ket. 44. § (9) bekezdése zárja ki, a hatóság az ügyfelet a jogorvoslat lehetőségéről a 72. § (1) bekezdés da) pontja alapján tájékoztatta.

A vízügyi igazgatási és a vízügyi, valamint a vízvédelmi hatósági feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló 223/2014. (IX. 4.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 2014. szeptember 10. napjától hatályos 10. § (1) bekezdés 1. pontja alapján területi vízügyi hatósággént a Győr-Moson-Sopron Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság jár el.

A Győr-Moson-Sopron Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság hatáskörét a vízügyi igazgatási és a vízügyi, valamint a vízvédelmi hatósági feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló 223/2014. (IX. 4.) Korm. rendelet 10. § (1) és (3) bekezdése, és a vízgazdálkodási hatósági jogkör gyakorlásáról szóló 72/1996. (V.22.) Korm. rendelet 1. § (1) bekezdése, illetékességét a Korm. rendelet 10. § (2) bekezdése, valamint a 2. melléklet 1. pontja állapítja meg.

A hatóság állásfoglalását a Korm. rendelet 14. §-a szerinti 30 napos ügyintézési határidőn belül adta meg.”

2./ A Komárom-Esztergom Megyei Kormányhivatal Növény- és Talajvédelmi Igazgatósága KEF/TAL/8-2/2015. számú szakhatósági állásfoglalás rendelkező részét a Hatóság jelen határozat III. fejezet 2./ pontjában rögzítette, amely a következő indokolást tartalmazta:

„A Tatai Környezetvédelmi Zrt, (2890 Tata, Baji út 9.) almásfűzitői telephelyén végzett tevékenységének felülvizsgálatával kapcsolatban kérelmet nyújtott be a Felügyelőséghez. Kérelméhez csatolta az NATURAQUA Környezetvédelmi Tervező és Szolgáltató Kft. (1124 Budapest, Németsölgyi út 97.) által készített Felülvizsgálati dokumentációt.

A Felügyelőség 1221-12/2014. számú levelében megkereste Igazgatóságunkat, mint elsőfokú talajvédelmi szakhatóságot, hogy a környezetvédelmi, természetvédelmi, vízvédelmi hatósági és igazgatási feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló 481/2013. (XII. 17.) Korm. rendelet 5. számú melléklete alapján fenti tárgyban adja ki szakhatósági állásfoglalását.

Az elsőfokú talajvédelmi hatóság megállapítottuk, hogy a Felülvizsgálati dokumentációban foglaltak alapján a tárgyi tevékenység folytatása, a beruházás üzemelése a környező mezőgazdasági területeket talajvédelmi szempontból nem veszélyezteti, a gazdálkodás feltételeit nem rontja, így a rendelkező részben foglaltak szerint döntöttünk.

Jelen szakhatósági állásfoglalás a fent idézett jogszabályi előíráson túl a Közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL törvény 44.§-án alapul.

A talajvédelmi szakhatósági eljárás 2014. december 29-én indult, a rendelkezésre álló 15 napon belül a szakhatósági állásfoglalás kiadásra került, határidő túllépés nem történt. A talajvédelmi szakhatóság közreműködéséért fizetendő díj mértékét a 63/2012. (VII.3.) VM rendelet (továbbiakban R.) 1. sz. melléklet 12.9.5. pontja határozza meg, melyet az Ügyfél megfizetett.

A fellebbezési jog gyakorlásának lehetőségéről és feltételeiről a Két. 98. § (1)-(4) bekezdése rendelkezik.

Az elsőfokú talajvédelmi hatóság a fővárosi és megyei kormányhivatalok mezőgazdasági szakigazgatási szerveinek kijelöléséről szóló 328/2010. (XII.27.) Korm. rendelet 17.§ (1) bekezdése alapján járt el.”

3./ A Komárom-Esztergom Megyei Kormányhivatal Népegészségügyi Szakigazgatási Szerv KER/067/00016-2/2015. számú szakhatósági állásfoglalás rendelkező részét a Hatóság jelen határozat III. fejezet 3./ pontjában rögzítette, amely a következő indokolást tartalmazta:

„Az Észak-dunántúli Környezetvédelmi és Természetvédelmi Felügyelőség (továbbiakban: Felügyelőség) a Tatai Környezetvédelmi Zrt. (továbbiakban: TVK Zrt.) egységes környezethasználati engedély felülvizsgálatával kapcsolatosan szakhatósági állásfoglalás kialakítása céljából kereste meg az Intézetet.

Az Intézet a Felügyelőség által küldött megkeresést és az ahhoz csatolt dokumentumokat (továbbiakban: megkeresés) a környezet- és településegészségügyre, az egészségkárosító hatások és az esetleges kockázatok felmérésére, a talajjal, a szennyvizekkel, veszélyes hulladékokkal kapcsolatos közegészségügyi követelmények érvényesítésére, az emberi használatra szolgáló felszíni vizek védelmére, továbbá a levegő higiénés követelmények teljesülésére kiterjedően vizsgálta.

A (1221-1.zip, 1221-4.zip, 1221-7.zip, 1221-9.zip, 1221-11.zip) honlapra feltöltött dokumentáció áttanulmányozása alapján:

Almásfüzitő a Győr-Tatai-teraszvidék ÉK-i részén helyezkedik el.

Az I-VII. vörösiszap tározók Almásfüzitőtől K-re, közvetlenül a Duna mentén (a mentett oldalon) találhatók.

A hét tározó számozása I-VI-ig K-ről Ny-i irányba történik, míg a VII-es tározó a többitől 2 km-rel K-re helyezkedik el. A vizsgált terület D-ről É felé kis mértékben lejt. Az ártéri terület átlag magassága 108 mBf körüli. A VII. vörösiszap tározónál mesterséges mederben folyik a Szöny-füzitői-csatorna, amelynek eredeti természetes medrére telepítették a VII. vörösiszap tározó zagyszerét. A VII. vörösiszap tározó D-i határvonalának a középvonalában torkollik a tatai Fényes-patak a Szöny-füzitői-csatornába (Szőnyi-víz).

A vizsgált területen jelentkező vízfolyások a Duna, a Szöny-Füzitői csatorna (Szőnyi-víz) és a Fényes-patak. A Rába betorkollása alatt a vizsgált területig kisebb vízfolyások érkeznek a Dunába jobbról (Cuhai Bakonyér, Concó).

A Duna-vízállás, a talajvízállás és a csapadék szoros kapcsolatban vannak egymással. A Duna ezen szakaszára jellemző, hogy a meder lassan mélyül. A betorkolló mellékvízfolyások alsó szakaszára nagyvizek esetén a folyó erősen visszahat.

Az Almásfüzitői Timföldgyár működése során a technológiai folyamat részeként keletkezett vörösiszapot a gyár környezetében létesített tározókban helyezték el. Ezeket a tározókat a Timföldgyár a tevékenységének utolsó időszakában már nem használta, s a már nem használt I-VII. tározók porzás mentesítésére 1993-ban kötelezték.

A fedőréteg kialakítását célzó első vizsgálatok már az 1980-as évek elején megkezdődtek a gyár megbízásából.

A VII. vörösiszap tározót a timföldgyár 1994-ig használta. 1996-ban a Golder Kft. GA 48/96 munkaszámon részletes kárelhárítási tervet készített a VII-es tározóra is, a környezeti alapállapot feltárásával, a lehetséges pormentesítési és rekultivációs munkák meghatározására.

Ez alapján a TKV Zrt. jogelődje folytatta 1986 óta végzett munkáját, a porzás mentesítést az engedélyezett hulladékhasznosítási technológia alkalmazásával a VII-es tározón.

A cég korábbi engedélyét 1998-tól meghosszabbították, a H-53032-5/1998. számú határozattal.

Az alkalmazott hulladékhasznosítási technológia változó és szigorodó jogszabályi környezetnek megfelelő fejlesztése 1998-2003 között történt (keverési arányok, receptúrák kialakítása, tenyészedényes vizsgálatok, parcella kísérletek).

Az egységes környezethasználati engedélyeztetés magyarországi bevezetését követően a TKV Zrt. saját hatáskörében felülvizsgálatot végzett, mely alapján a környezetvédelmi hatóság a H-13910/2004. számú határozatában egységes környezethasználati engedélyt és egyben környezetvédelmi működési engedélyt adott.

H-789-9/2007 számú határozatában a környezetvédelmi hatóság a hulladék- hasznosítás kódszámát R3 alatt és az átvehető mennyiségeket a jelenlegi engedély szintjén rögzítette.

Az egységes környezethasználati és működési engedély a 2009-ben benyújtott felülvizsgálati dokumentáció alapján került kiadásra, melyet az érvényesség ideje alatt kétszer módosított a hatóság.

A jelenleg érvényes határozat lehetőséget ad a hasznosított hulladékokból készült fedőanyag más, külső helyszíneken, roncsolt területek helyreállítási munkáinál való felhasználására. A külső felhasználásra szánt fedőrétegnek kiegészítő minőségi paramétereknek is meg kell felelnie.

A VII-es számú vörösiszap tározón jelenleg három, külön határozattal engedélyezett tevékenység folyik.

- A tározó, mint bányászati hulladékkezelő létesítmény bezárása és biztonságba helyezése a Budapesti Bányakapitányság BBK/645- 24/2012. számú határozata alapján.
- A tározó környezetvédelmi monitoring rendszerének üzemeltetése az ÉDU-KTVF 392-6/2010. számú környezetvédelmi működési engedélye alapján.
- Hulladékhasznosítási tevékenység végzése az ÉDU-KTVF 392-6/2010. számú egységes környezethasználati engedélye alapján.

Jelen felülvizsgálat a fenti harmadik engedélyre és tevékenységre irányul.

Az almásfüzitői VII-es tározón végzett hulladékkezelési tevékenység, hulladék-hasznosítás:

A keletkező anyag hulladékstátuszából kilépő fedőanyag, ami egyrészt helyben - a környezetvédelmi hatóság laboratóriumi vizsgálati eredmények ismeretében kiadott hozzájárulását követően -, a vörösiszap tározók porzás mentesítésére kerül felhasználásra, másrészt egyéb roncsolt területek, tájsebek helyreállítására használható.

A levegő portterheltségét elsősorban a VII. tározó még nem fedett felületének kiporzása okozza. A VII. tározó nyitott felülete 2009-ben valamivel több, mint 33 ha volt. Ma ez az érték felére csökkent, 17,4 ha, ami a teljes tározó felületnek kevesebb, mint egynegyede.

Technológiai célú vízhasználat, a fedőanyag előállításához szükséges víz mennyiségként jelentkezik, amely a fogadótér felületén keletkezett csapadékvíz visszaforgatásaként valósul meg.

A telephely útjainak esetleges portalanításához szükséges vízigényt a Fényespatakból (Szőny-fűzitői-csatorna) történő vízkivétel biztosítja. Ez az igény a bekötőút aszfaltozását követően erősen lecsökkent.

Kommunális vízigény kielégítése tartályos vízellátással történik.

A keletkező kommunális szennyvizet földalatti tartályokban gyűjtik.

A tevékenység környezetvédelmi engedélyezését közegészségügyi szempontból kizáró ok nem merült fel, így a rendelkező részben foglaltak szerint döntött az Intézet.

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 44. § (9) értelmében zárta ki a jogorvoslati lehetőséget és adott tájékoztatást a jogorvoslati lehetőségről.

Az Intézet szakhatósági állásfoglalását a környezetvédelmi, természetvédelmi, vízvédelmi hatósági és igazgatási feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló 481/2013. (XII. 17.) Korm. rendelet 33. § (1) bekezdése valamint 5. mellékletében biztosított jogkörében eljárva, az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 46. §-ában, a vízbázisok, a távlati vízbázisok, valamint az ivóvízellátást szolgáló vízi létesítmények védelméről szóló 123/1997. (VII. 18.) Korm. rendeletben, a felszín alatti vizek védelméről szóló 219/2004. (VII. 21.) Korm. rendeletben, az ivóvíz minőségi követelményeiről és az ellenőrzés rendjéről szóló 201/2001. (X. 25.) Korm. rendeletben, a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény, a települési szilárd és folyékony hulladékkal kapcsolatos közegészségügyi követelményekről szóló 16/2002. (IV. 10.) EüM rendeletben, a környezeti zaj és rezgés elleni védelem egyes szabályairól szóló 27/2008. (XII. 3.) KvVM-EüM együttes rendeletben, a veszélyes hulladékkal kapcsolatos tevékenységek végzésének feltételeiről szóló 98/2001. (VI. 15.) Korm. rendeletben valamint a levegő védelméről szóló 306/2010. (XII. 23.) Korm. rendeletben foglaltak figyelembevételével alakította ki.

Az Intézet illetékességét az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálatról, a népegészségügyi szakigazgatási feladatok ellátásáról, valamint a gyógyszerészeti államigazgatási szerv kijelöléséről szóló 323/2010. (XII. 27.) Korm. rendelet 4. § (2) bekezdése, valamint a fővárosi és megyei kormányhivatalokról szóló 288/2010. (XII. 21.) Korm. rendelet 1. § (1) és 2. § (3) bekezdése határozza meg.”

4./ Almásfüzitő Község Jegyzőjének 1109/2015. számú szakhatósági állásfoglalás rendelkező részét a Hatóság jelen határozat III. fejezet 4.) pontjában rögzítette, amely a következő indokolást tartalmazta:

„Az Észak-Dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi felügyelőség (9021 Győr, Árpád u.28-32.) a 1221-12/2014. számú megkeresésében a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL.törvény 44.§ (1)-(2) bekezdései, valamint a környezetvédelmi, természetvédelmi, vízvédelmi hatósági és igazgatási feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló 481/2013.(XII.17.) Korm.rendelet 5.sz.melléklete alapján, fenti ügyben a helyi környezet-és természetvédelmi követelményekre kiterjedően szakhatósági nyilatkozatot kért.

Az előterjesztett dokumentáció (http://edktvf.zoldhasosag.hu/kozerdeku/2014/melleklet/1221-1_4_7_9_11.zip) áttekintésével megállapítottam, hogy a tevékenység nem sérti Almásfüzitő Község Képviselő-testülete 16/2007.(XII.20.) számú önkormányzati rendeletével elfogadott, egységes szerkezetbe foglalt településrendezési terve és helyi építési szabályzata előírásait, ezért ahhoz hozzájárultam.

Jelen hozzájárulásom a fenti jogszabályhelyeken, illetve a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL törvény 44.§ (1) bekezdés előírásai alapján adtam meg. Az önálló jogorvoslatot a Ket. 44.§ (9) bekezdése alapján zártam ki.

Fentiek alapján a rendelkező részben foglalt tartalommal a szakhatósági hozzájárulást megadtam.”

5./ A Komárom-Esztergom Megyei Kormányhivatal Földhivatalának 10043/3/2015. számú szakhatósági állásfoglalás rendelkező részét Hatóság jelen határozat III. fejezet 5.) pontjában rögzítette, amely a következő indokolást tartalmazta:

„Az Észak-Dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség megkereste a Komárom-Esztergom Megyei Kormányhivatal Földhivatalát al221-12/2014. számon, az almásfüzitői és dunaalmási vörösiszap tározókon folytatott tevékenységek egységes környezethasználati engedélyének felülvizsgálata tárgyban folytatott hatósági eljárásában a szakhatósági hozzájárulás megadásának kérésével. Az ügyet megvizsgáltam és hatásköröm hiányát állapítottam meg, mivel a termőföld védelméről szóló 2007.évi CXXIX tv.1.§(4.) bekezdésének b. pontja külön rögzíti,hogy „e törvény hatálya nem terjed ki a föld mint környezeti elem védelmére. A földügyi hatóság a termőföld mennyiségi védelmével kapcsolatos ügyekben jár el hatóságként illetve szakhatóságként. Jelen eljárásban a tervezett tevékenységek termőföld területeket nem érintenek, így nem merül fel a termőföld mennyiségi védelmével kapcsolatos szakkérdés. Végzésem a 2007.évi CXXIX. tv 1.§(4) bekezdés b. pontján alapul. Az önálló jogorvoslati lehetőséget a Közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004.évi CXL. tv. 44. § (9) bekezdése alapján zártam ki.”

6./ A Magyar Bányászati és Földtani Hivatal Budapesti Bányakapitányság BBK/1607-2/2014. számú szakhatósági állásfoglalás rendelkező részét Hatóság jelen határozat III. fejezet 6.) pontjában rögzítette, amely a következő indokolást tartalmazta

A Budapesti Bányakapitányságra 2014.12.30-án érkezett a Felügyelőség 1221-12/2014. hivatkozási számú megkeresése tárgyi ügyben szakhatósági állásfoglalás kiadására.

A Bányakapitányság a tervdokumentáció áttekintése után a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

A Budapesti Bányakapitányság a szakhatósági állásfoglalást *a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól* szóló 2004. évi CXL. tv. (Ket.) 44. § (1) bekezdése, valamint *a környezetvédelmi, természetvédelmi, vízvédelmi hatósági és igazgatási feladatokat ellátó szervek kijelöléséről* szóló 481/2013. (XII.17.) Korm. rendelet 33. § (1) bekezdése alapján adta meg, a Ket. 33. § (8) bekezdésében meghatározott határidőn belül.

A Bányakapitányság hatáskörét *a bányászatról* szóló 1993. évi XLVIII. Törvény (Bt.) 44. § (1) bekezdés n) pontja biztosítja, illetékességét a *Magyar Bányászati és Földtani Hivatalról* szóló 267/2006. (XII. 20.) Korm. rendelet 2. §-a állapítja meg, szakhatósági állásfoglalását a Ket. 44. § (1) bekezdésére tekintettel, a (6) bekezdés figyelembe vételével adta meg.

A Ket. 44. (9) bekezdés értelmében a szakhatósági állásfoglalása ellen önálló jogorvoslatnak nincs helye, csak az engedélyező hatóság által hozott határozat elleni fellebbezés keretében támadható meg.

Kérem T. Címet, hogy határozatát, melye tartalmazza a Ket. 72. § (1) bekezdés db) pontja szerinti állásfoglalást a Ket. 72. § (1) ed) pontja szerint az indokolással együtt, a Ket. 78. § (1) bekezdése értelmében megküldeni szíveskedjen.”

7./ A Magyar Bányászati és Földtani Hivatal Budapesti Bányakapitányság BBK/3189-3/2014. számú szakhatósági állásfoglalás rendelkező részét Hatóság jelen határozat III. fejezet 7.) pontjában rögzítette, amely a következő indokolást tartalmazta

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 81/A. § (1) bekezdés szerint: Ha a döntésben név-, szám- vagy más elírás, illetve számítási hiba van, a hatóság a hibát –szükség esetén az ügyfél meghallgatása után – kijavítja.

A jogorvoslat lehetőségét a Ket. 81/A. § (3) bekezdés zárja ki.”

8./ A Komárom-Esztergom Megyei Kormányhivatal Tatabányai Járási Hivatal Járási Építésügyi és Örökségvédelmi Hivatal KE-06D/EP/74-2/2015. számú állásfoglalás rendelkező részét a Hatóság jelen határozat III. fejezet 8.) pontjában rögzítette, amely a következő indokolást tartalmazta:

„A **Tatai Környezetvédelmi Zrt. (2890 Tata, Baji út 9.)** kérelmére az **Észak-dunántúli Környezetvédelmi és Természetvédelmi Felügyelőség** előtt **„Almásfüzitő, vörösiszaptározókon folytatott tevékenység egységes környezethasználati engedélyének felülvizsgálata”** ügyében indult eljárásban szakhatósági megkeresés érkezett Hivatalomhoz.

A tárgyi tevékenység a vörösiszaptározók közül elsődlegesen a VII. számút érinti. Ennek ingatlanain a hatósági nyilvántartás szerint a következő egyedi azonosítószámokon szereplő, **védett régészeti lelőhelyek találhatóak:**

26750 – „Foktorok”

34284 – „Római tábor”

45200 – „Foktorok-vörösiszaptároló”

63922 – „Foktorok 4.”

63928 – „Pusztadomb II. (VII. sz. zagytér)”

63932 – „Bulcsik-híd”

A kérelemhez mellékelte dokumentáció, valamint a kérelmező képviselőjével folytatott egyeztetés alapján megállapította, hogy a területen jelenleg zajló, illetve a jövőben folytatni tervezett rekultivációs és kármentesítő munkálatok a talajszint alatti rétegeket nem érintik, **a máig megőrződött kulturális örökségi elemeket nem károsítják.**

Fentieket figyelembe véve az egységes környezethasználati engedély hatályának meghosszabbításához külön feltételek közlése nélkül hozzájárulok.

Felhívom mindazonáltal az engedélyt kérő/beruházó/kivitelező figyelmét, hogy *a kulturális örökség védelméről* szóló 2001. évi LXIV. törvény (a továbbiakban: Kötv.) 24. §-ában foglaltak értelmében **amennyiben előre nem tervezetten szükségessé váló felszín alatti munkafolyamat során régészeti emlékek, illetőleg lelt kerül elő,** a felfedező (a munka felelős vezetője) köteles a régészeti emléket veszélyeztető tevékenységet felfüggeszteni, és a területileg illetékes múzeumhoz, valamint Hivatalomhoz **bejelenteni,** továbbá a helyszín és a leletek őrzéséről gondoskodni. A bejelentési kötelezettség elmulasztása a Kötv. 82. § (1) bekezdése, valamint *az örökségvédelmi bírságról* szóló 191/2001. (XI.18.) Korm. rendelet alapján **örökségvédelmi bírság kiszabását vonhatja maga után!**

Hatóságom hatáskörét a régészeti örökség és a műemléki érték védelmével kapcsolatos szabályokról szóló 393/2012. (XII. 20.) Korm. rendelet 2. §, (1) bek. a) pontja, valamint a környezetvédelmi, természetvédelmi, vízvédelmi hatósági és igazgatási feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló 481/2013. (XII. 17.) Korm. rendelet 33. § (1) bekezdése és 5. mellékletének 6. pontja, illetékességét a Kr. 2. § (3) bekezdése, és 1. melléklete határozza meg.

A jogorvoslat módjáról a Ket. 44. § (9) bekezdése rendelkezik.”

A Komárom-Esztergom Megyei Kormányhivatal Tatabányai járási Hivatal Járási Földhivatala 10203/2014. sz. végzésében, illetékessége hiányában áttette a szakhatósági megkeresést a Komárom-Esztergom Megyei Kormányhivatal Komáromi járási Hivatal Járási Földhivatalához.

A Komárom-Esztergom Megyei Kormányhivatal Komáromi járási Hivatal Járási Földhivatala 10003/2/2015.01.06. sz. végzésében megállapította illetékessége hiányát, és a szakhatósági megkeresést áttette az illetékes Komárom-Esztergom Megyei Kormányhivatal Földhivatalához.

A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Kvt.) 79.§ (1) bekezdés értelmében:

„A felülvizsgálat eredménye alapján a környezetvédelmi hatóság

a) engedélyezi a tevékenység folytatását (a továbbiakban: működési engedély);

b) az engedély megadásával egyidejűleg a szükséges környezetvédelmi intézkedések megtételére kötelezi az érdekeltet, ideértve a kormányrendeletben meghatározott biztosítékadási, illetve környezetvédelmi biztosítási kötelezettségeket is;

c) korlátozza, felfüggeszti vagy megtiltja a tevékenység folytatását, illetőleg az erre hatáskörrel rendelkező szervnél azt kezdeményezi.”

Az Ekr. 20/A. (12) bek. alapján:

12) A környezetvédelmi hatóság a felülvizsgálat eredményeképpen a következő döntéseket hozhatja:

a) kiadja vagy módosítja a tevékenység további gyakorlásához szükséges egységes környezethasználati engedélyt, vagy

b) az engedélyt visszavonja vagy a kérelmet elutasítja, és szükség esetén meghatározza a tevékenység felhagyására vonatkozó kötelezettségeket.

A Hatóság a megállapított tényállás, valamint a fent hivatkozott jogszabályi helyek, az Ekr. 20/A § (8) bekezdése alapján és a tevékenység környezetre gyakorolt hatásainak ismeretében a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

A határozat a fentiekben hivatkozott jogszabályokon alapul.

A Hatóság felhívja a figyelmet arra, hogy a veszélyes hulladékkal kapcsolatos tevékenységek végzésének feltételeiről szóló 98/2001. (VI.15.) Korm. rendelet 30. § -a szerint:

„Az engedély meghosszabbítására irányuló kérelem elutasítása, illetve a működési engedély visszavonása esetén a korábbi engedélyes, illetve tevékenységet folytató köteles a veszélyes hulladékkal kapcsolatos tevékenységet a környezet szennyezését, illetőleg veszélyeztetését kizáró módon beszüntetni, és a birtokában levő veszélyes hulladék ártalmatlanításáról gondoskodni.”

A NATURAQUA Környezetvédelmi Tervező és Szolgáltató Kft. (1124 Budapest, Németvölgyi u. 97.) által készített, és a tényfeltárási záródokumentáció elbírálása során benyújtott dokumentációban megállapításra került, hogy a VII. tározón 1995-ben, még a porzásmentesítés megkezdése előtt létesült monitoring kutak vizsgálata jelenti az alapállapotot. Talajvizsgálat az aktuális talajvízszint fölötti zónából készült s az eredmény jelentős alumínium, nátrium szennyeződést és két mintában (B) feletti arzéntartalmat mutatott. A felszín alatti vízben pH, vezetőképesség, fluorid, NH₄, Al, As szennyeződés volt kimutatható, legnagyobb mértékben az NA1 és NA2 pontokon. A fentebb ismertetett vizsgálatok egyértelműen jelzik, hogy a tározók környezetében észlelhető szennyeződések részben a Timföldgyár területén üzemeltetett technológiákból, részben a kazettákba betöltött vörösiszaptól származnak.

A Ht. 6. § (5) bekezdése alapján a hulladékkal történő környezetveszélyeztetés vagy környeztkárosítás esetén a Kvt. rendelkezései szerint kell eljárni.

A Kvt. 101. § (3) bekezdése alapján:

„(3) A (2) bekezdés a), illetve e) pontjában foglaltak elmaradása vagy eredménytelensége esetén a környezetvédelmi hatóság, illetőleg a más hatóság által engedélyezett tevékenység esetén a környezetvédelmi hatóság megkeresésére az engedélyező hatóság, illetve a bíróság - a környezetveszélyeztetés vagy környeztkárosodás mértékétől függően - a környezetveszélyeztető, illetve

környeztkárosító tevékenység folytatását korlátozza, az általa megállapított feltételek biztosításáig felfüggeszti vagy megtiltja.”

A Kvt. 101. § (2) bekezdés a) és e) pontjai alapján:

„(2) A környezethasználó köteles

a) a környezetveszélyeztető magatartástól, illetve környeztkárosítástól tartózkodni, valamint az általa folytatott környezetveszélyeztető magatartást, illetve a környeztkárosítást abbahagyni;

e) az általa okozott környeztkárosodásért helytállni és a megelőzési, illetve helyreállítási költségeket viselni.”

A hulladék kezelési tevékenységből származó környezetszennyezés, illetve környezet-károsodás sem a Hatóság által a 90/2015. számon lefolytatott tényfeltárási eljárásban, sem a tárgyi eljárásban nem nyert igazolást, ezért a Hatóság számára nem volt olyan jogalapot adó körülmény, amely a Kvt. 101. § (3) bekezdése szerinti intézkedés megtételét indokolta volna.

A Hatóság jelen határozat V. fejezetében foglaltakat az Ekr. 26. §-ra alapozta.

Jelen határozat VI. fejezete a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 72. § (1) bekezdés dd) valamint de) pontján, továbbá a Ket. 153. §-ának 2. pontján alapul, amelynek viselője a Ket. 157. § (1) bekezdése értelmében az Ügyfél.

A Hatóság a jelen határozata VI. fejezetében a 392-6/2010. számú hulladékkezelési engedélyt hatályon kívül helyezte, tekintettel arra, hogy a jelen határozat kiadásával a 392-6/2010. számú határozat felülvizsgálata megtörtént.

A felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezés az Ekr. 20/A. § (4) bekezdésén alapul.

A határozattal szembeni fellebbezési jogot a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 98.§ (1) és 99. §(1) bekezdései biztosítják, a fellebbezéshez szükséges szolgáltatási díj mértékéről a 33/2005. (XII. 27.) KvVM rendelet 2.§ (4) bekezdése rendelkezik.

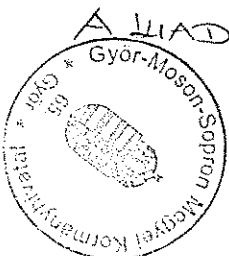
A szakhatósági állásfoglalás elleni fellebbezés lehetőségét a Ket. 44. § (9) bekezdése biztosítja.

A szakhatósági állásfoglalások elleni jogorvoslat útját a Ket. 44. § (9) bekezdése állapítja meg.

A Hatóság hatáskörét és illetékességét a kérelem benyújtásának időpontjában a környezetvédelmi, természetvédelmi, vízvédelmi hatósági és igazgatási feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló 481/2013. (XII. 17.) Korm. rendelet 8. § (2) bekezdése, továbbá az 1. számú melléklet IV/1/A pontja határozta meg. A fővárosi és megyei kormányhivatalokról, valamint a járási (fővárosi kerületi) hivatalokról szóló 66/2015. (III. 30.) Korm. rendelet 29. § (1) bekezdése és 3. sz. mellékletének 3. pontja értelmében az Észak-dunántúli Környezetvédelmi és Természetvédelmi Felügyelőség 2015. március 31. napján beolvadással megszűnt, általános jogutóda 2015. április 1. napjától a Győr-Moson-Sopron Megyei Kormányhivatal. A hatóság hatásköre 2015. április 1-től a környezetvédelmi és természetvédelmi hatósági és igazgatási feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló 71/2015. (III. 30.) Korm. rendelet 9. § (2) bekezdésén, illetékessége a Korm. rendelet 2. mellékletének 2. pontján alapul.

Győr, 2015. július 30.

A kormány megbízott nevében és megbízásából

Dr. Buday Zsolt s. k.
főosztályvezető